سبيل
الكل في سبيل الحق
Sebil
herşey hak için

Siyasi, edebi, tarihi haftalık gazete ● 20 Mayıs 1977
Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● 2 C. Ahır 1397
Vilâyet Han Kat: 3 Nu: 204 Cağaloğlu — İSTANBUL

SAYI: 73 / BEŞ LİRA / BİR DM.

KUYRUĞUNA BASTIĞIMIZ «BEYGİRÂN»A CEVÂB !..

-MASON MU?... ECEVİT HESAP VERMELİ

İslâmcı gençler

AYASOFYA'NIN ZİNCİRLERİ KIRILACAKTIR!

MTTB mensubu gençler Ayasofya'da namaz kıldı

İslâmcı gençler geçtiğimiz sene olduğu gibi bu sene de kalabalık bir cemaat halinde, Ayasofya Camii Şerîf'ine giderek, beraberlerinde götürdükleri örtüleri çıplak taşlara serip namaz kıldı. Gençler namazdan sonra vakur bir şekilde dağıldı. Namazı takiben kısa bir konuşma yaparak arkadaşlarının ve milletin hissiyatına tercüman olan bir genç «Ayasofya günlüğümüzde açılmıştır ve artık eminidir. 29 Mayıs Fetih Mitingini Sultanahmed Meydanı'nda yapacağız. Ayasofya'nın kapılarına minârelerine vurulan zincirler elbette kırılacak» dedi.

MTTB mensubu İslâmcı Gençler'in bu hareketleri İstanbul Valisi tarafından tehlikeli karşılandı. Vali hemen o gün verdiği beyanatta, «failler hakkında tahkikat açtırdığını» söyledi. Devrimbaz basın ise, haberi yine birtakım çevrelere kapıyonlama gayreti taşıyan üslûbla okuyucularına duyurdu.

13 Mayıs günü sabah saat 10 sıralarında 200'den fazla gencin saf durduğu şükür namazı, aynı zamanda 29 Mayıs'ta MTTB'nin yapacağı büyük «Fetih Mitingi» için de ilk adımı oldu. Gençler, bu vesile ile 29 Mayıs günü bütün müslümanları Sultanahmed Meydanı'nda toplamaya davet etti.

Yukarıdaki fotoğrafta, MTTB'li gençler Ayasofya Camii'nde kıldıkları şükür namazından sonra dua ederlerken görülüyor.

«Trabzon Mitingi» yapıldı

Mısıroğlu; MSP inananlarındır dedi

Milli Selâmet Partisi'nin Trabzon Büyük Mitingi 16 Mayıs günü yapıldı. Mahşeri bir kalabalığın takibettiği mitingde MSP Lideri Prof. Dr. Necmeddin Erbakan bir konuşma yaparak son zamanlarda, birtakım çevrelerin telâşa kapılarak MSP aleyhinde yalan ve iftira yoluna saptıklarını ifade ile «Korkunun ecele faydası yoktur; MSP'nin yeniden büyük Türkiye hamlesini zihinlerine ve gönüllerine sığdıramayanlar şimdi bizi milletimizin gözünde yalan dolanla küçük düşürmeye çalışmaktadırlar amma, muvaffak olamayacaklardır. Çünkü, milletimiz bizim kim olduğumuzu, imanımızı, inancımızı, bilgi ve dirâyetimizi gayet iyi bilmektedir. Karadeniz'in şu yemyeşil kıyılarına ağır sanâyi hamlemizin dev fabrikalarını getiriyoruz. Bu fabrikalarda binlerce işçimiz alın teri ile ekmeğini kazanırken aynı zamanda nâmerde muhtaç olmayacak, güçlü, kuvvetli, yeniden büyük Türkiye'yi de kurmuş olacaktır.» dedi.

Mitingde söz alan Trabzon milletvekili namzedi ve gazetemiz başyazarı Kadir Mısıroğlu ise «Aziz kardeşlerim, muhterem hemşehrilerim» diyerek başladığı konuşmasında hulâsaten şunları söylemiştir:

«Milli Selâmet bayrağı altında inananlar olarak bizler, bugün bir var veya yok olma mücâdelesini vermekteyiz. Nitekim, MSP bu sebepledir ki, seçimlere girerken «İnananlar birleşiniz!» diye haykırmıştır. Fakat, ne kadar azab vericidir ki, bir avuç aldatılmış veya menfaat hırsından gözü dönmüş kimse inananların kenetlenmesine mani olabilmek için mümkün olanı yapmaya çalışmaktadır. Fitne - fesad, yalan - dolanla MSP'ye ve onun şahsında inananlara hücûm etmektedir.

İşte huzurunuzdayım, işte içinizden çıkmış bir evlâdınız olarak, tâ Trabzon Lisesi'ndeki tahsil hayatımdan başlayarak konuşmaları, eserleri, çalışmaları hâlâ devam etmekte olan mücadelesi ile ben

● *Kadir Mısıroğlu*

Kadir Mısıroğlu huzurunuzdayım. Alnım açık. Alnımız açık..

Herşeyi yakinen biliyorsunuz.

Halbuki, fiili ve fitnesi ile bize saldıranların hüviyetlerini de bilmektesiniz. Masonlara maşa olanları da bilmektesiniz. Senelerce milletvekilliği yapıp da milleti unutup vekilliği menfaat vasıtası yapanları da biliyorsunuz. Riyakârları da biliyorsunuz.

MSP, Allah'ın izni ile 5 Haziran seçimlerinden muzaffer çıkacaktır. Bu zaferin âlemdarı Trabzonlular olacaktır, MSP inananlarındır, zafer de inananların olacaktır.»

RAHMETLİ BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ HAZRETLERİ;

ADINA MEKTUBLAR UYDURUP, RİSALELERİNDE TAHRİFAT

YAPIP MÜSLÜMANLARI PARÇALAMAK MUKABİLİNDE

MASONLARDAN MİLYONLAR DEVŞİRENLERİ GÖRSEYDİ

KİMBİLİR NE DERDİ. VE BİZ İNANIYORUZ Kİ, MERHUMUN

ŞU SIRADA KABİRDE KEMİKLERİ SIZLAMAKTADIR.

Masonların maşaları...

Kadir Mısıroğlu

Seçimler yaklaştıkça, MSP ye yöneltilen tahkir, tezyif ve iftiralar kampanyasının şiddet ve kesâfeti de mepsûten mütenasip (doğru orantılı olarak) bir sûrette artmaktadır. Bazıları, varakpârelerinde dört yıldanberi imâl edegeldikleri yalanları bu defa hususî broşürler hâline getirerek vesikâ (!..) diye halka takdim etmektedir. Bunların, şu basılır fakat satılmaz gazetelerinde bu yalanları niçin döktürdükleri şimdi anlaşılıyor. Demek ki, bunları bilâhare yazılmış ve tekzib edilmemiş olmaları keyfiyetine istinâden gerçek diye yutturabileceklerini hesaplamışlarmış... Eh, masonlarda da para bol.. O halde niçin biraz da «MSP düşmanlığı ticareti» yapmasınlar... Risâle-i Nur ve hatta Kur'an-ı Kerim ticaretinin köküne kibrit girmedi ama, fazla mal göz çıkarmış ya.. Böylesi av eti nev'indendir. Nâdiren ele geçer... Ama bir de geçince işte insana resmî ilân dalâveresiyle yaşayan bir günlük gazetenin bir yılda kazandırdığının bir kaç mislini bir günde kazandırır. Hem de parasız dağıtıldığı halde...

İşittiğimize göre bir milyon adet basılan bu iftira mecmuası broşürün tam onda biri yâni yüzbin adedi bizim seçim bölgemiz olan Trabzon'a gönderilmiş... Hedef tahtası ilân ettikleri MSP'nin onikisinde bizi görüyorlar demektir. Varsın olsun!.. Ama âlem biliyor ki, onların bizden aldıkları bir kuyruk yarası vardır ve bu yara hâlâ kanamaktadır. Mâlûm «tahrifat» mes'elesinde maskeleri al aşağı edilince bizim için artık hayırlı bir rüya görmiyeceklerini tahmin güç değildir... Bununla beraber kendimizi ve hatta MSP'yi bu tezvirata cevap vermekten beri addediyoruz. Zira aklıselim sahibi her vatandaşın şu memlekette gazete kupürlerinin vesikâ sayılabilmesinin mümkün olup olmadığı mevzuunda kâfi bir fikri olduğuna, böyle mügalâtalarla yanıltılamıyacağına inanıyoruz. Hem de bu kupürler, MSP düşmanlığı ile iştihâr etmiş varakpârelere âid olursa...

Bu millet masonların câizeleriyle beslendiği gün gibi âşikâr bu gibilerin hücumlarından mefhum-ı muhâlif yoluyla gerçeği daha kolay kavrıyacak ve bu sözde müslümanların gâyeleri ve işâa etmek istedikleri kaziyeler ber-akis olacaktır. Zira insanları dostlarından daha çok ve sıhhatli olarak düşmanlarının -tersinden- ifâde ettiği mâlumdur

Müslümanlık mevzuubahs olduğu zaman mangalda kül bırakmayan bu zavallılar şu yaptıklarını o aziz dinin hangı kaidesine sığdırabilirler. Bir taraftan müdafii oldukları (!..) merhum Saidi Nursî Hazretleri adına mektublar uydurup mason patronlarına âid beşâretler icad ederken diğer taraftan da «eûzübillâhimin - es - siyâse» düstûruyla palyaçolaşmış suratlarını maskelerler.. Ellerindeki değerli külliyatı üç beş kuruş dünyalık câize mukabilinde tahrif ettikleri yetmiyormuş gibi, bir de Türkiye ve Almanya'da Kur'an ticâretiyle hudutsuz iştihalarını tatmin peşinde koşarlar. İddia ettikleri gibi müslümansalar -islâmî kaide gereğince- asıl müsâmahayı müslümanlara göstermeleri gerekirken bunun tam manâsıyla aksini yaparlar. Bunlara «canım falanı niçin destekliyorsunuz, o mason değil mi?» dediğinizde... «Varsın mason olsun, biz onu câmie imam yapacak değiliz!..» dedikleri halde mü'min kardeşlerinin en ufak kusurlarını büyüteç altında incelerler. Kusur bulamazlarsa icad ederler. Şimdi yaptıkları gibi, önceden hazırladıkları yalanları bilâhare vesikâ (!..) diye yutturmaya kalkışarak müslümanlar arasına nifak saçarlar.

«Bizim şeyhin kerâmatı olur kendinden menkul» tarzında âmili oldukları yalanların bizzat tellâl ve satıcılığını da yaparlar.

El hâsıl, bunlar, o ölçüde süfli bir gürûhturlar ki bunları masonlardan başkası kullanmaya tenezzül etmez. Hem de maşa olarak... Zira :

«Nâdanlar eder, sohbet-i nâdanla telezzüz,
Dîvânelerin hemdemi dîvâne gerektir!..»

NOT :

MSP Trabzon listesinden meb'us namzedi olmam dolayısiyle okuyucularımdan aldığım yüzlerce tebrik, telgraf ve mektuba ayrı ayrı mukabeleye imkân bulamadığım için müteessirim. Buradan alenen teşekkür eder, duâlarınızı beklerim, benim, aziz vefâkâr okuyucularım..

Kadir Mısıroğlu

Yakın tarihimizde **Meçhûl kahramanlar**

Trabzon Meb'usu
Şehid-i Muazzez

ALİ ŞÜKRÜ BEY

«Müddei tarih ve vatandır!...»

Ali Şükrü Bey

16

Kadir Misiroğlu

Gerçekten Men'i Müskirat Kanunu 12.7.1336 (1920) tarihinde tekrar Meclis'e gelmiş ve müzâkereye konulmuştu. Teklifin tab'edilerek meb'uslara dağıtılmamış bulunduğu yolundaki itiraz üzerine bu müzâkerelerden netice alınamamış, gösterilen usûlî eksikliğin giderilmesinden sonra ele alınması kararlaştırılmıştır. (46)

Bilâhare bu teklif 12.8.1336 (1920) tarihli celsede tekrar ele alınarak müzâkereye konulmuştur. Şimdi bu müzâkerede cereyan eden hâdiselerden ve ileri sürülen fikirlerden de bir nebze bahsetmek istiyoruz. Zira Men'i Müskirat Kanunu, Birinci B.M. Meclisinin umûmî havasını aksettirdiği kadar meb'usların tek tek şahsiyyet ve istikametlerinin de kavranmasına yarayan bir mâhiyet arzetmektedir. Bu bakımdan bunu, Ali Şükrü Bey dolayısıyle tipik bir vak'a olarak seçmiş bulunmaktayız. Yoksa merhumun Meclis'teki her teklif ve mücâdelesi hakkında bu kadar uzun uzadıya izahat verecek değiliz.

Bu celse İkinci Reis Celâleddin Ârif Bey'in riyâseti altında cereyan etmiştir. Önce muhtelif mevzularda bazı ehemmiyetsiz kanun teklifleri müzâkere edilmiştir. Men'i Müskirat Kanunu'na sıra gelince Celâleddin Ârif Bey söz alarak:

«REİS-İ SÂNİ BEY — Men'i Müskirat Kanunu'na geldik. Evvelce bu hususta söz istemiş olanlar vardı ve kendilerinin de bu hususdaki hakları mahfuzdur, demiştim. Şimdi isimleri yazılı olanları okuyacağım. Sonradan isimleri olmayanlar ve söz istiyenler ayrıca isimlerini yazdırsınlar.

Haydar Bey (Kütahya) aleyhinde, Doktor Suad Bey (Kastamonu) lehinde, Mehmed Şükrü Bey (Karahisar-ı Sâhib) aleyhinde, Râsih Efendi (Antalya) lehinde, Ali Şükrü Bey (Trabzon) lehinde, İsmâil Subhi Bey (Burdur) aleyhinde, Sırrı Bey (İzmit) lehinde...

Şimdi efendim söz isteyenler söylesin, sıra ile birer birer yazalım, söz istiyenlerin isimlerini okuyalım:» demiş ve Men'i Müskirat Kanunu'nun müzâkeresine başlanmıştı.

Bundan sonra lehte ve aleyhte konuşmak istiyenlerin isimleri okunmuş, bazıları söz almak için müracaat etmiş oldukları halde isimlerinin okunmadığını beyan etmişler bunun üzerine onların isimleri de ilâve edilmiştir. Bilâhare vâki teklif üzerine Şer'iyye ve Sıhhiye Encümenlerinin teklifiyle *«Muvâzene-i Mâliye Encümeni»* nin mazbatası okunmuştur. Bu son encümenin mazbatasında da teklifin birtakım mâlî mülâhazalarla aleyhinde bulunulduğu, maksadın Ceza Kanunu'ndaki alâkalı maddenin derpiş eylediği cezaların arttırılmasıyle husûlü teklif edildiği görülmüştür.

Bundan sonraki müzâkereleri şahısların hissiyât ve efkârını ayna gibi aksettiren zabıttan aynen takdim ediyoruz:

«REİS-İ SÂNİ BEY — Vasfi Efendi, aleyhinde mi lehinde söyliyeceksiniz?

VASFİ EFENDİ — Kanunun lehinde söyliyeceğim.

REİS-İ SÂNİ BEY — Siz Besim Atalay Bey?

BESİM ATALAY BEY — Aleyhinde.

REİS-İ SÂNİ BEY — Siz Vehbi Efendi?

VEHBİ EFENDİ — Efendim kanunun lehinde söyliyeceğim.

REİS-İ SÂNİ BEY — Siz Mehmed Hulûsi Efendi

MEHMED HULÛSİ EFENDİ — Aleyhinde.

REİS-İ SÂNİ BEY — Siz Hacı Tevfik Efendi?

HACI TEVFİK EFENDİ — Kanunun lehinde söz söyliyeceğim.

REİS-İ SÂNİ BEY — Tevfik Rüştü Bey?

TEVFİK RÜŞTÜ BEY — Hakkında.

REİS-İ SÂNİ BEY — Hamdullah Subhi Bey?

HAMDULLAH SUBHİ BEY — Aleyhinde

REİS-İ SÂNİ BEY — Lütfü Bey?

LÜTFÜ BEY — Lehinde

REİS-İ SÂNİ BEY — Hulusi Bey?

HULUSİ EFENDİ — Lehinde

REİS-İ SÂNİ BEY — Hamdi Efendi leyh mi aleyh mi?

HAMDİ EFENDİ — Hakkında

REİS-İ SÂNİ BEY — Mustafa Efendi

MUSTAFA EFENDİ — Kanunun lehinde

REİS-İ SÂNİ BEY — Hâşim Bey?

HAŞİM BEY — Kısmen lehinde kısmen aleyhinde. Bunu düşünmek lâzım iki taraflı söyliyeceğim.

REİS-İ SÂNİ BEY — Refik Bey leyh mi aleyh mi?

REFİK BEY — Lehinde

REİS-İ SÂNİ BEY — Mazhar Bey?

MAZHAR BEY — Lehinde

REİS-İ SÂNİ BEY — Hamdi Namık Bey

HAMDİ NAMIK BEY — Aleyhinde

HAYDAR BEY (Kütahya) — Efendiler, alkolün hayat-ı beşer üzerinde ekâ ettiği (husûle getirdiği) tahribat.

TUNALI HİLMİ BEY (Bolu) — Fransızca yok.

HAYDAR BEY (Devamla) hakikaten pek müthiştir. Hatta kûul (alkol) aleyhinde cemiyet-i Tıbbiye Liyon'daki son ictimaında, üzüm müstahsilâtından (ürünlerinden) gayrı mevaddan (maddelerden) istihsâl edilmiş olan ispirtoların sem (zehirleyici) olduğuna karar vermiş ve neşrettikleri istatistiklerde, üzümün gayrı mevaddan (maddelerden) istihsâl edilen ispirtolardan Fransa'nın bağ olmayan eyâ-

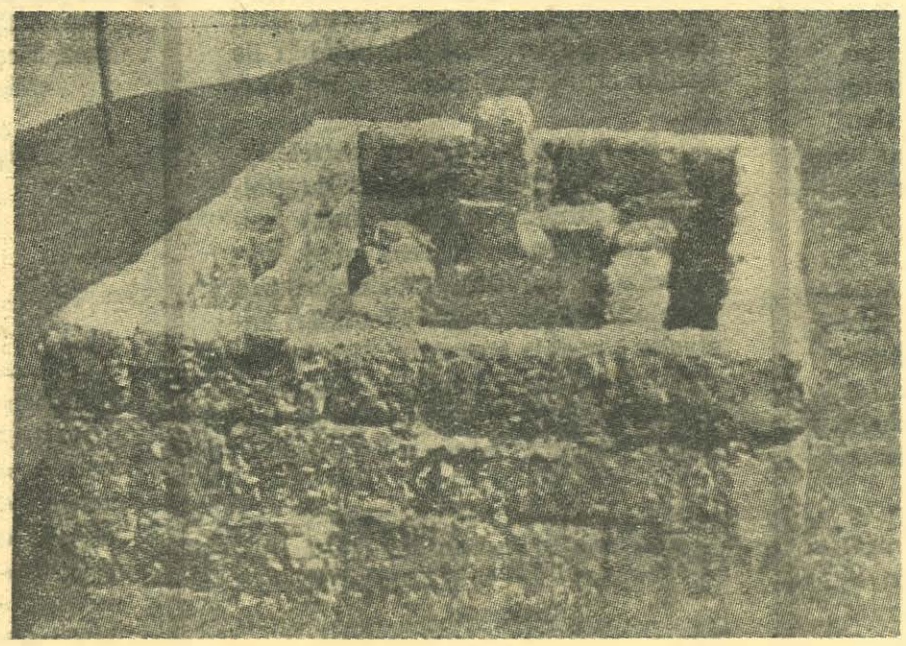

● *Trabzon'un meşhur Boztepe'sinde medfun bulunan Ali Şükrü Bey merhumun kabri, bir kaç sene evveline kadar böylesine basit bir şekilde dolma taşla çevrili idi.*

letlerinde adam başına beş ilâ dokuz litre yani üç ilâ yedi okka isâbet ettiği halde pek elîm tahribât ikâ ettiğini delil ve misâl olarak göstermişlerdir. Binâenaleyh memâlik-i ecnebiyeden (Ecnebi memleketlerden) gelen ispirtoların sem olmasına nazaran bunların Ali Şükrü Bey'in teklifleri vechile, idhâl ve istimâl ve füruhtunun (alım satımının) men'i lâzım ve lâbüd (şüphesiz) ise de mâlûmunuz olan mavâni (mânialar) dolayısıyle bunun şimdilik kabil olsa bile ileride tatbiki kabil olup olmıyacağının takdiri hey'et-i âliyenize âid pek mühim, pek esaslı bir keyfiyettir. Efendiler, Meşrûtiyetin ilk senesinde Meclis-i Meb'usânımız sıhhat-ı beşeri muhâfaza ve bağcılığı inkırazdan vikâyeten (çökmekten korumak için) memâlik-i ecnebiyeden gelecek olan müskirât ve ispirtoların bilâkayd-u şart memâlik-i Osmaniyeye ithâl ve bu gibi ispirtolardan meşrubât-ı küûliye (içilecek alkol) imâl edilmemesi için bir kanun yapmıştır. Bu kanun uhud-u kadîmeye (eski anlaşmalara) dokunmadığı halde sırf Avrupa'nın menâfiine (menfaatlerine) dokunduğu için vuku' bulan müdâhale ve tazyik üzerine bir hafta sonra kapitülâsyonlar bahâne edilerek, bir hafta mevki-i tatbikte (mer'iyyette) kaldıktan sonra geri alınmıştır. Halbuki efendiler, bu kanunun kapitülâsyonlara muhâlif hiçbir maddesi yoktu. Çünkü sem olan birşeyi kapitülâsyonlar himâye etmediği gibi, hiçbir devlet de diğer devlete nîm sem (yarı zehirleyici) olan müskirât ve ispirtoları mı teb'ana içireceksin, gibi bir teklifte bulunmaz ve bulunamaz da... Efendiler (İngilizler yapar sadaları) fakat hak kavinin olduğu için, bu haklı olan dâvâlarımızı da Avrupalılara dinletmek bizim için kabil olamadı ve kanunun mevki-i tatbikinden alınmasıyla daha ferdâ-yı meşrûtiyette hürriyet ve istiklâlimize dehşetli bir darbe indirildi. Halbuki efendiler biz bu kanun ile memâlik-i ecnebiyyeden senevî memleketimize gelmekte olan yirmi milyon kilo ispirto ile milyonlarca müskirâtın gelmesine mani olmuyorduk, yalnız memâlik-i ecnebiyyeden gelecek olan muzîrussıhha (sıhhata zararlı) ispirtolardan meşrûbât-ı küûliyye (içilecek alkol) imâl edilmemesi için bunları gümrüklerde asetonmelin mahlutları (karışım) ile karıştırarak yalnız sanâyide istimâl ettirmek ve müskiratı da bir takım ahkâm ve kuyûda (kayıtlara) tâbi' tutmak istiyorduk. Fakat maatteessüf efendiler, o medenî denilen Avrupa, kendi menâfi-i hasisesini (hasis menfaatlerini) bizim hayatımıza tercih ederek, kanunun mev-

(Devamı 15. Sayfamızda)

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

Şerîatçılığı lânetleyenleri berâet etdirenlerin dinî samîmiyyeti olabilir mi ?..

Maarif Vekîli Ali Nâili Erdem'in meclis zabıtlarına geçen aşağıdaki sözü üzerinde durmaya bu hafta da devâm edeceğiz :

«... Sayın başkan, huzurlarınızda kelimelerin üzerine basa basa tekrar ediyorum : Biz, komünizmin de, faşizmin de, şeriatçılığın da tam karşısındayız..... Sayın Başkan, ben, huzurunuzda hepsini birden tel'în ediyorum.»

Maarif Vekîli olan zât, «Milli Eğitim Bakanlığı Bütçe Karma Komisyonunda» işte böyle söylüyor; ŞERÎATÇILIĞI yani muazzez ve mukaddes İslâmcılığı, komünizm ve faşizm ile aynı kefeye koyup tel'în ediyor yani lânetliyordu... Şubat 1977 târihinde yapılan bu lânetleme, bu tel'în, topyekûn Şeriatçıları yani İslâmcıları, tâ can evinden hançerlemiş; biz de TÜRKÇESİ sütûnundan bu son derece korkunç ifâdeler karşısında hakkı ve adâleti müdâfaa etmiye çalışmış; Maarif Vekîli olan zâtın, bu kâinâtı titreten «Şeriatçılığı lânetleme» ifâdesini geri alarak vaziyetini kurtarmasını tavsiye etmişdik...

● Ancak ne hazîn ve ne feci bir tecellidir ki, A.P. gibi reis-i umûmisi «her sabah Kur'ân okumadan kahvaltıya oturmayan!» bir partide, «Şeriatçılığı lânetleme» ifâdesi o vekil tarafından geri alınmak şöyle dursun, özrün kabahatden büyük oluş fıkrasını derhâtır etdirircesine yeniden tasdîk ve takviye görmüşdür. Şöyle ki :

Şeriatçılığı (İslâmcılığı) tel'în eden (lânetliyen) zâtı desteğe alan bir «köşebaşı» yazarı, müvekkilinin 1.Mayıs.1977 tarihli gazetelerde bir «açıklamasının» çıktığından ve «sayın Erdem» in bu tavzîhinde şöyle dediğinden bahsetdiler : **«Ben şeriatın değil, şeriatçılığın, yani şeriatın siyâsete âlet edilmesinin karşısındayım. Şeriatçılığın karşısındayım sözünden maksadım şeriat gibi mübârek ve muazzez, dolayısıyla da vicdanların ulviyyetine tevdi edilmesi gereken bir mefhûmun siyâsete ister şeriat düşmanlığı yapılarak, isterse şeriat dostluğu maskesi takılarak alet edilmesine karşı olduğumu ifâde etmekdir. Şimdi de tekrar ediyorum, Şeriatın siyâsi menfaatlere köprü yapılıp çiğnenmesinin karşısındayım. Zira iktidâra gelmek için şeriatın âlet diye kullanılmasının bizzat şeriata aykırı olduğuna kaniim. Benim şeriata karşıyım demem kendimi, rûhumu inkâr etmem demektir. Kaldı ki bakanlık devreme iki tane Yüksek İslâm Enstitüsü, 140 tane de İmam - Hatip Okulu isâbet eder. Bu cümhûriyet tarihinde bir rekordur. Ayrıca MSP - CHP hükûmeti dahil, MC iktidarına kadar hiçbir hükûmetin halledemediği İslâm ülkelerinde okuyan Türk talebelerinin muâdeleti işinin halli de bakanlığım devresine rastlar. Amma ben bunları oy toplamak, siyâsi hatalarımı örtmek için yapmadım, İslâmın ulviyyetine yüksek rûhuna inandığım için yaptım.»**

● Vekîl Beyin «açıklaması» bu kadar. Bu «açıklama» ise, son birkaç aydır bir parti hesâbına bir diğer parti düşmanlığıyla iştihâr eden, ve mevzua da, politika ve partizanlık adına müdâhil bir avukat olarak iştirâk eyliyen bir yazar arkadaşı pek fenâ ve tatmin etmiş olmalı ki, «açıklamanına» hemen akabinde, hükmünü rahat rahat şöyle basıyor :

«MES'ELE AYDINLANDI VE BİTTİ...»

Hayır, mes'ele aydınlanmadı ve bitmedi.

Hırsızdan mal kaçırırcasına, nedir bu isticâl?.

Yoksa, suçu örtbas etmenin yolu, «mes'ele aydınlandı ve bitti» diyerek mi bulunmuş oluyor?.

Maarif Vekîli olan zâtın açıklaması, «köşebaşı» ndaki müdâfiin sütûnuna aldığı kadarıyla aynen yukarıda aksettirilmişdir. Biz bu açıklamada, «mes'ele aydınlandı ve bitti» dedirtecek bir berâet unsuruna değil; ve fakat tam tersine, çırpındıkça batış ve özrün kabahatden büyük oluş manzaralarına şâhit olmaktayız... Bu manzaraların seyrine bu hafta geçmeden evvel şu kadarına da işâret etmeliyiz ki, eli her gün kalem tutan hiçbir «yazar», vekil beye âid açıklamadaki, te'vîlât, mugâlâta ve kelime oyunlarını, hatta bilgisizliği apaçık göremesin, bu düşünülemez. «Mes'ele aydınlandı ve bitti» deyişdeki, suçu örtbas etme el çabukluğu da, bir bakıma bunu göstermektedir. Ne var ki, sâdece günlük bir fıkra okuyuş içinde mes'eleye tutunan okuyucular, inceliklere inmeye pek azıyla muvaffak olup; te'vîlât ve mugâlâtayı zor görebileceklerdir... Kısm-ı azamı ise, «açıklamadaki» kelime oyunlarıyla te'vîlâtı yakalayıcı dikkate lüzum görmiyecek; ve bir de, alttaki «mes'ele aydınlandı ve bitti» küllemesine de rastlayınca, vekil bey berâet edip çıkıvereceklerdir!. «Köşebaşındaki müvekkilini berâet ettirme muvaffakiyeti böylece yazar arkadaşa yetip artacakdır. Politika hesâbına, tamâmen göz boyamaya matuf böyle bir müdâfaa, hakkın ve adâletin müdâfaası hânesine ne getirmiş olacak; ve samimiyet imtihânında iflâs edişe neyi çâre yapacak, işte acı nokta burası... Müslüman bir yazar, bugünki şu çarpık partizanlığın ve politikanın nâmûsunu kurtaracağım derken, «şeriatcılığın lânetlenişi» gibi ekber bir suçu, suçüstü yakalanışın elinden kurtarmaya kıyâm edip, örtbas etmenin de kalabalığı arasında kaybetmiye kalkdı mı, o yazar efendi, ihlâs ve samîmiyyete âid iflâs kepenklerini kendi elciğeziyle indiriverdi demekdir... Artık o yazarın geçmiş ve gelecek şeriat müdafaanâmelerine hangi gözle bakılacağı husûsunda, ele net bir ölçü de geçdi demekdir.. Nerede da'vâ ve fikir adamlığı, nerede patırtızanlık ve opportünizma?

● «Ben, şeriatın değil, şeriatçılığın karşısındayım» diyen satırları berâet etdirenlere, **«siz de, şeriatçılığı, şeriatın siyâsete âlet edilmesinin adı olarak ve böyle son derece yeni ve uydurma bir ma'nâda anlayıp; siz de şeriatçılığı lânetliyor musunuz?»** diye sorulunca, acaba ne cevâb vereceklerdir.?..

Ve gene, (şeriatçılığı lânetliyenleri), «Şeriat, vicdanların ulviyyetine tevdi edilmesi gereken bir mefhumdur» ifâdeleriyle berâet etdirip, suçüstülüklerini örtbas etmiye kalkanlar! vicdânınız varsa söyleyiniz, **«Şeriat, vicdanların ulviyyetine tevdi edilmesi gereken bir mefhum mudur; yoksa şuurların, dakika ve sâniyelerine varıncaya kadar topyekûn ömürlerini, fiil, söz ve niyetleriyle emrine tevdi edeceği bir nizam mıdır?».**

(Devam Edeceğiz)

YOL
OLDUR Kİ DOĞRU VARA
Selâhaddin ES

Şerefler Pazarda !..

Önce, müslümanlarla dolu bir ülkede, hâkimiyetin millete ait olduğu iddiası bir yalan değilse, siyaset sahnesinin şu manzaran karşısında, bir müslümanın en azından derin hayretlere düşmemesi imkânsızdır. Ziya Paşa'nın bir asır öncelerde söylediği bir beyitteki «Meclis-i mey» terkibinin yerine «meclis-i siyaset» veya «sahne-i siyaset» diyecek olursak, bugünü anlatmak bakımından belki de o beyitten güzeli bulunamaz :

«Bed-mâye olan anlaşılır, sahne-i siyasette
Zira, siyaset, güher-i âdemi temyize mihenktir!»

Ve, gerçekten de insan karakterlerini sergilemesi bakımından siyasetin ne korkunç bir mihenk taşı olduğunu, son aylar boyunca daha bir elemle seyreyledik, hep beraber...

Hattâ aynı inanç etrafında birleşmiş gözükenlerin bile; suçladıkları, lânetledikleri bir bedbaht düzenin bir takım mevkilerine tırmanmak için ne korkunç bir yarışa girdiklerini hep beraber üzüntüyle temaşa eyledik. Halbuki, bu insanlar sonra yine aynı saflarda yer alacaklardı belki, birbirlerinin yüzlerine bakacaklardı. Ama nasıl? Bu bakımdan hele şuurlu bir müslümanın siyaset pazarında bir takım mevkiler peşinde ısrarla koşması, bazı neticelerin elde edilmesi için alınması gerekli olan meşru tedbirlerin dışında, takdir ve tasarruf sahasını zorlamaya kalkışması, hırsının zebûnu olduğunu göstermekten başka bir şeye yaramaz.

Düşünebiliyor musunuz, ön seçim yoklamaları esnasında ve ondan sonra, mevcut bozuk düzenin bânisi kurucusu olan CHP'den veto edilenlerden 80 kadar kişi, vetodan sonra dahi «her ne pahasına olursa olsun, biz yine de CHP'yi destekliyeceğiz! Çünkü bizim kanaatlerimize en yakın parti, bizim emellerimize en iyi hizmet sunacak veya fırsat tanıyacak parti yine de CHP'dir!» dediler. Ve, hemen hatırlatmakta fayda vardır, veto edilenlerin hemen tamamı marksist ideolojiye bağlılıklarını aylıklarıyle de göstermiş kimselerdi. CHP suret-i haktan görünebilmek, suçlamalardan kurtulabilmek için bu kişileri veto etmek zorunda kalmıştı!

Kapitalist cephe de ondan farksız!.. Onların arasında da veto edilenlerden, geri plâna itilenlerden büyük ekseriyeti «öyle dahi olsa, biz yine de fikirlerimize en yakın parti olarak, bu partiyi destekliyeceğiz!» diyerek, Batıcı düzenin laik-kapitalist kutbundaki yerlerinden ayrılmadılar..

Ama, milletimizin Anadolu'da bulunmasının esbâb-ı mucibesi olan inancının bağrına hücumunda olanlar arasında, böyle bir yarış hiç olmaması gerekirken, en bedbaht tavırlar bizim cenahımızdan sırıtıverdi. Kendisine ayrılan yeri beğenmediklerinden, yıllardır kendilerine dâvasının adamı olduğu gözüyle bakılanlardan niceleri bu müsbet intibaları bir anda fırlatıp, emâniyetlerini tehlikeye atmanın peşine düştüler! Kendilerine büyük kabiliyetleri dolayısıyle değil, vehmolunan ihlâsları yüzünden itibar edilen niceleri her gün gazete sütunlarında arz-ı endâm ettiler ve hattâ sırf bir dâvaya bağlılıklarına inanılarak, Ankara'da parlâmentoya gönderilenlerden niceleri bile, dört sene her türlü baskıya karşı koyup, siyasî vasıtamızın bugünkü durumuna gelmesine gayretlerini eklemişlerken, son seçim anında, nöbet devrine yaklaşmamak yüzünden bir tuhaf mücadelelere girdiler!

Ve tabiî bu arada şerefler ve haysiyetler de pazarda.. Herkes, bir takım şahsî kusur ve hataları şimdi şantaj vesilesi yapıp, bir takım menfaatler için şahsiyetleri rehin tutmakta, fidye-i necat istemekte, adetâ.. Düne kadar Millî Selâmet Hareketinin içinde ve muteber yerlerinde bulunanlardan bazıları, etrafında görünmek için çırpındıkları bir liderin siyasî terbiyeden, samimiyetten nasipsiz olduğunu bile söyleyebilmekte; hattâ iddialar vârid olmuş olsa idi bile, sanki bu haller bir anda meydana gelmişcesine hataları sayıp dökmektedirler. Hattâ bunların içinde bir Ayla efendi var ki, bizzat kendisi, Millî Selâmet'in namzedi sıfatıyla basın toplantısı yapıp, gazetecilere siyasî vasıtamızın liderinin İsviçre kaçağı olduğu gibi seviyesiz sözleri dahi söyleyerek, kendi siyasî edep ve terbiye anlayışını da ortaya koymaktadır.

«Efendim, Erbakan, Demirel'e nasıl olurmuş da «sen Carter'in karşısında, yumruk değil, ancak takla atarsın» diyebilirmiş! Bu siyasî terbiye dışı değil miymiş!..

Efendiler, biz Erbakan'ın veya bir başkasının «hınk» deyicisi, tasdikçisi değiliz ve başkalarının şeref ve haysiyetlerini küçük düşürücü sözler kimden gelirse gelsin benimsemeyiz; ama lütfen mantığınızla cevap verir misiniz? Üstelik, seçim yasaklarının başlığı bir dönemde devletin resmî ajansının, AA'nın genel müdürünü Londra'lara kadar muhabir olarak yanında taşıyıp, ona «Carter'in masasına yumruk vurdum» diye haberler imâl ettiren ve Türkiye'ye dönünce de, televizyondan, «beyefendi, Carter'in masasına yumruk vurdunuz mu?» sualine cevap olarak «haberin kaynağı ben değilim!» diye yan çizen, ve fakat Erzurum'larda 70'lik ihtiyarlara «ver, şu Amerikan gâvurunun masasına yumruk vuran elini!.» dedirtip, el öptüren mi siyasî terbiyeye muvafık davranıyor ki, bu hokkabazlığa karşı «sen yumruk değil, ancak takla atarsın!» sözü terbiye dışı olsun!

Sonra, Akgün Erbakan isimli kişinin bir takım yolsuzluklar yaptığına dair iddialarla seçim öncesinde Millî Selâmet dâvasına gölge düşürmeye çalışmak karmanyolacılığı da ne oluyor? Ne yapmıştır Akgün Erbakan? Çeşitli firmalarla müşavirlik mukavelelerî!. «Sizin işlerinizi ben takib edeceğim, karşılığında 500 bin lira isterim» diye.. Sanayi Bakanlığına gitmiştir, istekleri reddolunmuştur Akgün Erbakan'ın.. Bunun üzerine de firma, parasını haliyle ödememiş ama, işin olmaması yüzünden, görüyor musunuz, Erbakan'ın kardeşi bizden 500 bin lira istedi» diye, Necmeddin Erbakan'ın lideri olduğu partiye gölge düşürme gayretleri...

Bir defa Sanayi Bakanı Abdülkerim Doğru'nun dediği gibi «her ailede böyle biri bulunabilir ve AKGÜN ERBAKAN zaten AİLE DIŞINA İTİLMİŞ BİRİSİDİR.» Ancak, yaptığı iş, mevcut düzenin kanunları açısından binlerce kişi tarafından yapılmakta olan bir iştir... Esasen, bu mukavele devletin noteri tarafından, devletin adlî mercilerinde, hakların korunması için ihtilâf hallerinde dermeyan edilmek üzere hazırlanmaktadır. Binaenaleyh, yapılan iş'de bu kanunlara göre bir hata ve vebal varsa, mevcut düzen onun üzerine çullanıp halleder. Bizim ahlâkî telâkkilerimiz açısından takınacağımız tavır ise zaten açıktır, bir yerlere itilmiş olarak mesele halledilmiştir. Suç başkasının olduğu halde, bir başkasının suçlanması gibi bir zihniyete hiç bir zaman düşmedik ve Süleyman beyin bile kardeş ve yeğenlerinin işlerindeki kirlilik iddialarından Süleyman beyi mes'ul tutmadık, ta ki onların üzerine himâye kanatlarını çekinceye kadar... Çünkü bu durum, Abdülhamid Han tarafından İslâm tebliğcisi olarak Çin'e 500 altınla gönderilmesi meselesinde, bu altınların hesabını verememiş bir kimse olması hasebiyle dedesi yüzünden Bülent beyin mes'ul tutulması kadar mantık dışı olur..

«NOT : Necip Fazıl, bir gazetede, kendisine gönderilen okuyucu mektuplarını neşrederek, okuyucunun ağzından, Sebil'den iki arkadaşla birlikte, Millî Gazeteden de bize, ismimizi alenen zikrederek «edepsiz herifler!» demek suretiyle; nasıl, hiç bir nezaket kaygusu taşımadığını göstermiş bulunmaktadır. Biz edep belgesini Necip Fazıl'dan almak ihtiyacında değiliz ama; bunu söylerken bile teeddüb ediyor ve meseleyi edep noktasından herkesin durumunu hakkiyle bilen Yüce Mevlâ'ya havale ediyorum. Biz, doğru olduğuna inandığımız hususlar mevzubahs olunca, kişileri bir tarafa atabilmek hassasiyetini de belki Necip Fazıl'dan öğrenmişizdir.»

SELÂMET ORDUSU'ndan

● *Orhan Batı: MSP Niğde milletvekili namzedi*

● *Kemal Güleç: MSP Hatay Milletvekili namzedi*

Orhan Töz, Orhan Batı, İsmail Kahraman, Kemal Unakıtan, Osman Yumak yurdubaştanbaşa heyecana verdi

● *Kemal Unakıtan: MSP Edirne milletvekili namzedi*

Eskişehir, Niğde, Rize, Edirne Bursa tarihî günler yaşıyor

● *İsmail Kahraman: MSP Rize milletvekili namzedi, MTTB reisi bulunduğu senelerde İstanbul Beyazıd Meydanı'nda yüzbinlerce gence hitabederken görülüyor.*

Milli Selâmet Partisi'nin seçim çalışmaları bütün yurtta büyük bir şevk ve heyecanla devam etmektedir. Trajı bol gazetelerin ısrarla bahsetmekten kaçındığı bu çalışmalar, davasına inanmış insanların yılmak ve yorulmak bilmeyen enerjileriyle bir heyecan dalgası halinde vatandaşı sarmış bulunmaktadır. Bu arada Millî Selâmet Partisi'ne şans tanınmayan vilâyetlerden Eskişehir ve Edirne bu kanaatleri yıkan bir heyecan içerisindedir. Eskişehir'de MSP milletvekili namzedi Orhan Töz her gittiği yerde coşkun kitlelerle karşılanmaktadır. Edirne'de ise SEKA Genel Müdür Muavini Kemal Unakıtan'ın Haziran'da mücadelesini zaferle kapatacağına muhakkak nazarı ile bakılmaktadır.

Diğer taraftan Rize'de MTTB eski Başkanı İsmail Kahraman karşısında diğer partilerin adayları adeta ezilmiş vaziyettedir. İsmail Kahraman'ın Rize'den beraberinde bir milletvekili daha olduğu halde Meclis'e gelebileceği söylenmektedir. Keza İsmail Kahraman'la birlikte MTTB Genel Sekreterliği'ni yapmış olan Osman Yumak da Bursa'da liste ikincisi olmasına rağmen, seçilmeyi garantilemiş vaziyettedir. Bursa'dan MSP'nin en az iki milletvekili çıkaracağı ifade olunmaktadır. Geçtiğimiz seçimlerde Ankara'da çok az bir rey farkı ile milletvekilliğini kaybetmiş olan Karayolları Genel Müdürü Orhan Batı ise Niğde'de zaferi pekiştirecektir. Teknik Elemanlar Derneği Başkanı Kemal Güleç de Hatay'daki çalışmalarından verdiği haberde Mehmed Sait Kahya ile birlikte Meclis'e gelebileceklerini belirtmiştir. MSP Hatay'dan da iki milletvekili çıkaracaktır. Zonguldak'da ise son derece ilgi çekici gelişmeler olmaktadır. «*Şeriatçı olmadığı için MSP'den istifa ettiğini*» açıklayarak AP'ye geçen ve liste başı olan Mehmet Zeki Okur, AP'lileri müşkül vaziyete sokmuştur. Aklı selim sahibi AP'liler «*Bu adamdan kimseye hayrolmaz!*» demektedirler. Ayrıca Zonguldak'dan Çalışma Bakanı Şevket Kazan'ın adaylığını koymuş olması MSP'ye olan teveccühü artırmıştır. Kazan, Zonguldak'ın seçimlerde en büyük sürprizi yapacak vilâyet olduğunu söylemektedir.

MSP'nin yurt sathındaki gelişmesi AP'lileri çileden çıkarmaktadır. İşbirliği yaptıkları bazı kimseler vasıtasıyla ve milyonlarca lira akıtarak MSP aleyhinde propaganda yapmaktadırlar. Ancak, vatandaşlar AP'nin bu oyununu geçmiş tecrübelerden gayet iyi tanımakta ve kendilerine broşür veren AP militanlarına şöyle sormaktadırlar:

«*Bu broşürü hazırlatmak için sözde müslümanım diyen beygirci hizbine kaç milyon verdiniz? Önce onu söyleyin!..*»

ECEVİT

1,5 yıldan

CHP lideri n

BU soru Ecevit'e sorulalı tam 1,5 sene olmuş fakat, CHP lideri halâ cevabını veremiyor.

— Dünyayı kana boyayan, CİA organizatörü eski ABD Hariciye Vekili Kisincır'ın talebesi ve makbûl dostu CHP lideri Ecevit lütfen şu soruya cevap verebilir misiniz : Mason musunuz?..

Geçtiğimiz sene 15 Ocak 1976'da çalıştığı dergide arkadaşımız Yalçıner, CHP lideri'ne hitaben neşredilen yazıda, bu suali, solcuların o sıralarda pek sık ve Ecevit'e ithafeten kullandıkları tabirle hitabederek şöyle soruyordu :

— ECO MASON MU?..

Mevzu ile alâkalı bazı hadiselere işaret ederek, Ecevit'in mason olması ihtimali üzerine zihinlerde teşekkül eden şüpheleri şöyle sıralıyordu :

1 — Ansızın sivrilme

2 — Sermaye çevrelerinin desteğini kazanabilme,

3 — Masonik çevrelerin sözcülüğünü yapmakla mâruf gazetelerin desteğini kazanma.

4 — Bildernberg toplantısına katılma (Çünki, bu toplantılara sadece masonların gidebildikleri ileri sürülmektedir. Ve Türkiye'de yapılan son toplantının mahiyeti halâ esrarını muhafaza etmektedir.)

5 — Avrupa'nın masonik çevreleriyle işbirliği.

6 — Sosyalist Enternasyonale katılma..

Bunlar 1,5 sene evvelinin şüpheleriydi ve halâ tazeliğini muhafaza ediyordu. Diğer taraftan 1,5 sene evvel yazılan yazıda başka hususlara da parmak basılmakta ve şöyle denilmekteydi :

«Sokaktaki vatandaşın olduğu kadar, Başkent siyasi çevrelerinin de son günlerde birbirlerine sık sık sorduğu, cevabını araştırdığı bir soru bu : Eco mason mu? Giyimine - kuşamına, yediğine - içtiğine, gezip - tozduğuna dikkat edip bir neticeye ulaşılmak isteniyor. Her kafadan bir ses çıkıyor. «Olamaz!..» diyenler var. «Muhakkak mason bu kardeşim..» diyenler var. «Olamazcılar», Eco'nun bakkında bu tür söylentilerin kasıtlı olarak çıkarılmak istendiğini, böylece yıpratılmaya çalışıldığını söylerken, «Bir defa, diyorlar elde delil yok. Delil olmayınca bu dedikoduların hepsi kötü bir kastın mamulâtı olduğunu ortaya koyuyor.» Aynı çevreer ilâve ediyorlar.

«Hem ECO mason olsa ne çıkar? Ne mahzuru var yani?..»

□ 5 KUVVETLİ BELİRTİ

ECO'yu sevenler sosyetesinin bu düşüncelerine karşılık diğer taraftan «kuşku»larının son derece kuvvetli belirtilere dayandığı fleri sürenler kişinin mason olabilmesi için gerekli şartlara işaret ederek, «Bu şartların hepsini onda görmek mümkündür. Zaten bir mason alnına «ben masonum» diye yazıp gezmez. Gezemez. Hele bizim ülkemizde bu tamamen imkânsızdır. Milletin gözünde masonluğun ne derece zelil bir sıfat olduğunu herkes bilir. Ayrıca masonluk ülkede sevimli olsa dahi, masonlar, prensip itibariyle kendilerinin mason olduğunu, filân locaya kayıtlı olduklarını açıklamazlar. Loca'nın nizamnamesi imkân vermez» demektedirler.

Pekiy kuşkulananların «dayandıkları son derece kuvvetli belirtiler» nelerdir? Bu hususta şu noktalara dikkat çekilmektedir : 1 — Ansızın sivrilme, 2 — Sermayenin desteğini kazanma, 3 — Masonik çevrelerin sözcüsü olmakla maruf gazetelerin ECO yanlısı tutumları, 4 — Bildernberg toplantısına katılma, 5 — Avrupa'nın masonik çevreleriyle işbirliği ve nihayet bu çevrelerin eseri olan Sosyalist Enternasyonale katılmak isteği...

Bu noktalar etrafında yapılan izahların teferruatına girmeden önce, VESİKA'nın Londra'dan aldığı bir haberde yer alan hikâyeyi okumakta fayda var.

□ UYKUDA BİRİNİN SÖZLERİ

«... Şimdi size enteresan bulduğum birisini tanıtacağım. Geçenlerde bir kitap almak için uğradığım büyükçe bir kitap sarayında orta yaşlarda bir adama rastladım. Elimdeki Türkiye ile ilgili kitabı görünce yanıma yaklaştığını söyledi. Daha evvel hiç görmemiştim. Türk olduğunu söyledi. Düzgün bir türkçesi vardı. Şurdan burdan, memleketten konuştuk. Uzun yıllardır Türkiye'ye gidemediğinden yakındı. Lâf lâfı açtı, lâflar siyaseti.. Geldik sizinkisine dayandık. «Boşuna değil, bu parlayış, dedi, Kissinger'in keymen'lik vazifesinden önce Üstadlar desteklenmesine karar verdiler.» Meraklandım, nedir bu üstadlar? diye sordum. Güldü. Büyük Üstadlar yani masonlar dedi. Hayret ettim. Şimdi siz de hayret ettiniz değil mi? Adamı deşmek için inanmazlandım. Fakat onun rol yapmam umurunda bile değildi. «Vitus Junxit mors non separabit» dedi. Bu masonların vecibelerinden birisiymiş. «Gerçekler bizi birleştirdi, ölüm bile ayıramaz» demekmiş. Böyle konuşunca adama mason musunuz diye pattadak sordum. Hiç renk vermeden başını salladı.

«Ama şimdi uykudayım» dedi. Uykudayım, faal değilim mânâsınaymış. Pekiy, dedim onun masonluğunu nereden biliyorsunuz? Eliyle yeri işaret etti. Yani, Londra'dan mı? dedim. Evet, dedi. Bunlar Londra'da beraberlermiş. Dediğine bakılırsa eski arkadaşız diyor. Çok çok eski diyor. Bir süre beraber aynı odayı paylaştıkları bile olmuş. Sonra sizinkisi Türkiye'ye dönmüş, bu da burada ticarete atılmış. Nasıl oldu bu iş? dediysem de anlattıramadım. Galiba biraz da benim rengimi anladı adam. Ondan sonra sık sık bunun dev mağazasına gittim. Bir kere de ailesiyle birlikte yemek yedik. Fakat ısrarlarım netice vermedi. Hattâ son üsteleyişimde yine yukarıda yazdığım sözü tekrarladı.»

□ DİKKAT ÇEKİCİ SIÇRAMA

Londra mahreçli mektubu bir kenara bırakın biz kaldığımız yerden devam edelim.

● *«ECO Mason mu?» diye soran derginin sayısı. Bu den «Hayır mason değilim!» bâbında tek cümlelik ce*

VİT HESAP VERMELİ

lan beri bu soruya cevap aranıyor

i mason mu

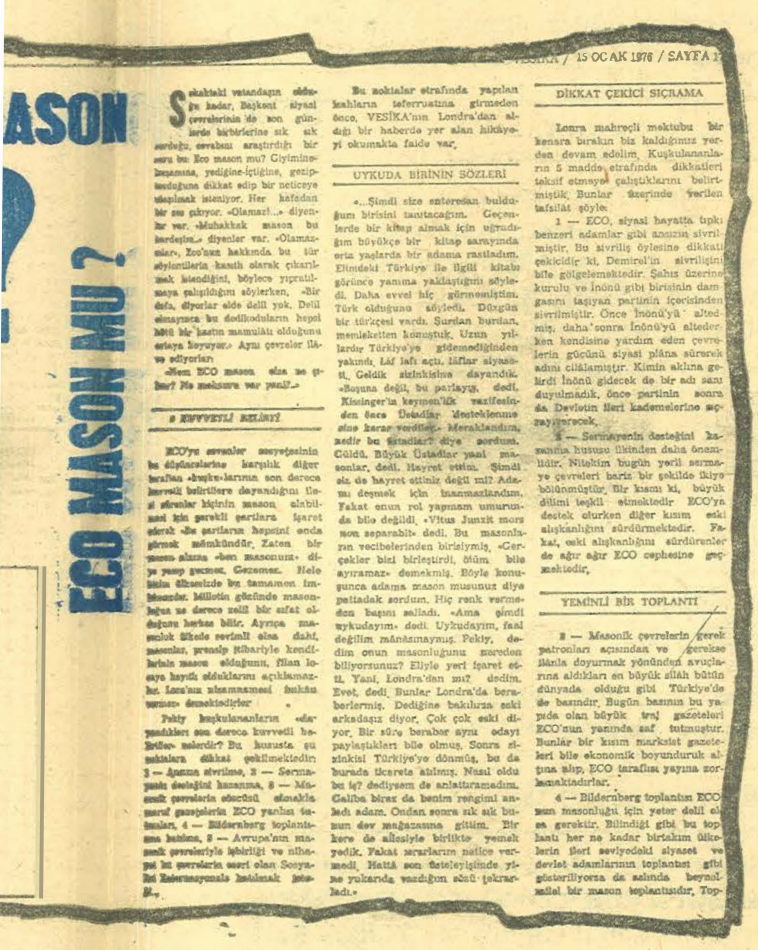
ASON
?
ECO MASON MU ?

sayfaları. Bu sual sorulalı tam 1,5 sene oldu ama, Ecevit'-ek cümlelik cevap sadır olmadı.

Kuşkulananların 5 madde etrafında dikkatleri teksif etmeye çalıştıklarını belirtmiştik. Bunlar üzerinde verilen tafsilât şöyle :

1 — ECO, siyasi hayatta tıpkı benzeri adamlar gibi ansızın sivrilmiştir. Bu sivriliş öylesine dikkati çekicidir ki, Demirel'in sivriliğini bile gölgelemektedir. Şahıs üzerine kurulu ve İnönü gibi birisinin damgasını taşıyan partinin içerisinden sivrilmiştir. Önce İnönü'yü altetmiş, daha sonra İnönü'yü altederken kendisine yardım eden çevrelerin gücünü siyasî plâna sürerek adını cilâlamıştır. Kimin aklına gelirdi İnönü gidecek de bir adı sanı duyulmadık, önce partinin sonra da Devletin ileri kademelerine sıçrayıverecek.

2 — Sermayenin desteğini kazanma hususu ilkinden daha önemlidir. Nitekim bugün yerli sermaye çevreleri bariz bir şekilde ikiye bölünmüştür. Bir kısmı ki, büyük dilimi teşkil etmektedir. ECO'ya destek olurken diğer kısım eski alışkanlığını sürdürmektedir. Fakat, eski alışkanlığını sürdürenler de ağır ağır ECO cephesine geçmektedir.

☐ YEMİNLİ BİR TOPLANTI

3 — Masonik çevrelerin gerek patronları açısından ve gerekse ilânla doyurmak yönünden avuçlarına aldıkları en büyük silâh bütün dünyada olduğu gibi Türkiye'de de basındır. Bugün basının bu yapıda olan büyük traj gazeteleri ECO'nun yanında saf tutmuştur. Bunlar bir kısım marksist gazeteleri bile ekonomik boyunduruk altına alıp, ECO taraflısı yayına zorlamaktadırlar.

4 — Bildernberg toplantısı ECO'nun masonluğu için yeter delil olsa gerektir. Bilindiği gibi bu toplantı her ne kadar birtakım ülkelerin ileri seviyedeki siyaset ve devlet adamlarının toplantısı gibi gösteriliyorsa da aslında beynelmilel bir mason toplantısıdır. Toplantıya derecesi ileri masonlar ve derecesi küçük de olsa ülkelerinde söz sahibi olmuş masonlar katılmaktadır. Yeminli toplantılardır. Neler konuşulduğu açıklanmamaktadır. Birbirine düşman ülkelerin yöneticileri bile bu toplantıda en can alıcı sırlarını açıklamakta ancak, bütün konuşmalar toplantı salonunun dışına sızdırılmamaktadır. Masonik gizliliğin, çalışma prensibinin bariz numunesidir bu..

☐ ENTERNASYONAL MASONLAR

5 — CHP'nin Ecevit tarafından Enternasyonale sürüklenmek istenmesi de dikkat çekicidir. Bu enternasyonal aslında masonik bir yapıya sahiptir. Adlarındaki sosyalizm kelimesi batıya mahsus bir manâ taşır, Neo kapitalizmin perdesi gibi kullanılır. Bu enternasyonale katılan bütün Avrupalı partilerin yöneticileri masondur.

Diğer taraftan, Türk Masonlarının son yıllarda bir buhran geçirdiğine işaret edilmektedir. Bu buhranı «çatlak» olarak vasıflandıranlar da bulunmaktadır. 1964'lerde çatlamanın suyüzüne çıktığını belirtenler, ECO asıl sivrilişini bu çatlamadan sonra kazanmıştır, demektedirler. İddialara göre, Türk masonlar'ın siyasi hayata hakim olup olmama konusunda cepheleştikleri ve cephelerden bir tarafının Ankara'da, diğer tarafın ise İstanbul'da gruplaştıkları anlaşılmaktadır. Önceleri daha kuvvetli gibi görünen Ankara grubu yıllardır süren mücadele sonucunda büyük kayıplara uğramış ve hakimiyeti İstanbul'a kaptırmıştır. ECO ise İstanbul grubu tarafından sivriltilmiştir.

☐ BÜYÜK ÜSTADIN OYUNU

Masonlararası kavganın tafsilâtı şöyledir :

1964 yılında Türkiye Büyük Locası son derece enteresan bir olayla karşıkarşıya kaldı. Mason localarında «mason olup olmadığına dair» bir kimsenin belge alması imkân yoktu ama, Ankara'da bir loca böyle bir belgeyi vermişti. Adalet Partisi Genel Başkanı vefat edince bu partide bir genel başkanlık meselesi patlak vermişti. Genel Başkanlığı vekâleten bir süre yürüten Sadettin Bilgiç'in bu makama oturması bekleniyordu. Ancak, Bilgiç mason değil, muhafazakâr çevrelerin adamı idi. Ankaralı masonlar ise bu partinin başına Prof. Aydın Yalçın gibi birisinin geçmesini istiyorlardı. Tesbit edilen isimler üzerinde mahfillerde müzakereler yapıldı. Fakat, bunlardan hiçbirisi aranılan niteliklere sahip değildi. Çoğu tanınmış şahıslardı ve bu tanınmaları AP'nin dayandığı taban tarafından yadırganacak yönleri taşıyordu. Bu sebeple «bir isimsiz» bulunması kararlaştırıldı. Nitekim bulundu da : Süleyman Demirel. Demirel o sıralarda adı sanı bilinmeyen sıradan bir bürokrat hüviyetindeydi. Ankara Bilgi Locası'na kayıtlıydı. Ankara'nın «Büyük üstad'larından» Necdet Egeran, AP'nin başına Demirel'in getirilmesi konusunda bazı yüksek trajlı gazetelerle de mutabakata vardı. Gazeteler desteklediler. Demirel AP Genel Başkanı seçildi.

☐ GÖĞSÜNÜ GERE GERE

Ne var ki, Demirel'in AP'ye Genel Başkan seçilmesi, Bilgiç'in kazanmak üzere olduğu yarışı son anda bir isimsize kaptırması, milliyetçi muhafazakâr çevreleri tedirgin etti. Demirel'in Bilgi Locası'nın 43 nolu üyesi olduğu söylentileri yayıldı. Fotokopiler neşredildi. Bunun üzerine Demirel, «mason değilim» demek zorunda kaldı. Ve bunu bir belge ile de kamuoyuna açıkladı. Kendisi'nin lider olmasında yardımını esirgemeyen Necdet Egeran bu defa ona «Demirel mason değildir» şeklinde bir belge veriyor, Demirel de muarızlarına karşı bu belgeyi göğsünü gere gere sallıyordu. Demirel aldığı belge ile düze çıkmıştı ama, kabak Mason Localarının orta yerinde patladı. Bu belge «gizliliğin ihlâli» demekti. Kim nasıl, Dhangi cesaretle birisine «belge» tanzim edebilirdi? Ankara'ya nisbetle daha güçlü bir yapıya sahip olan İstanbul Locası ayağa kalktı. Türkiye Büyük Locası'na kadar işi aksettirdi. İşin tezgâhcısı Necdet Egeran'ın cezalandırılması istendi.

(Sayfaya çevirinız)

☐ ORTANIN SOLU VE...

Esasen masonların Necdet Egeran'a husumetleri için bir sebep daha belirdi. Egeran, Mobil'in Türkiye'deki eli kolu ayağı idi. Bütün işlerini bu isim tarafından yürütüyordu. Yani Egeran yabancı sermayenin Türkiye'deki «işbilir ucu» idi. Halbuki, memlekette esen hava ise gün be gün yabancı sermayenin aleyhine gelişiyor. Mobil ve benzeri yabancı petrol şirketlerinin oynadıkları oyunlar tiksinti uyandırıyordu. Masonlar ise memlekette esen havanın tesirinden elbette uzakta kalamazlardı. Ortama uymak gereğini duyan masonlar arasında kaynaşma başlamıştı. Üstelik bürokrat kademelerdeki bazı «biraderler» CHP'de ortaya atılan «ortanın solu» sloganını benimsemişlerdi. CHP'nin devlet bürokrasisindeki gücü de onları bu yöne doğru kaymaya mecbur ediyordu. Nitekim, meselenin içine siyasi sloganlar da girince kimi bürokrat masonlar Egeran'ın Mobilciliğini babane ederek bu ismin üzerine daha zorlu yürümeye başladılar.

☐ MANEVRALI SEÇİM

Ne var ki, Necdet Egeran da mahfillerin kuvvetli şahsı idi. Üstadı muhteremler arasında yer alıyordu. Ve çevresinin de sığlaştığı söylenemezdi. Nihayet Türkiye Büyük Locası'nın başına gelecek şahsın tesbiti için yapılacak toplantıya gelinildi. Necdet Egeran'ın Locaların başına gelmesi derecesi icabı tabii görünüyordu ama, hakkındaki hücumlar seçilmesini önleyecek derecede gelişmişti. Egeran bunu görünce küçük bir manevra yaptı ve «aday olmayacağı» söylentisini yaydı. Egeran'ın böylesine tevazu göstermesi karşıt cephede rahatık doğurmasına rağmen bazılarının da sempatisini tekrar Egeran'a kazandırdı. İsta bul'lular meselenin Egeran'ın feragatı ile halledildiğini düşünerek seçimlerde bulunmadılar. Az miktarda temsilci gönderdiler. Seçim günü son ana kadar, Egeran ortalıkta gözükmedi. Seçimlere geçildiğinde ansızın adaylığını ilân etti. İstanbul masonları şaşırdılar. Halbuki ortanın solunda bir masonun işbaşına geçmesine muhakkak gözüyle bakıyorlardı. Ankaralıların oyları ise bir farkla Egeran'ı Türkiye Büyük Locası'na oturtmaya kâfi geldi.

☐ MASONLAR PARÇALANIYOR

Önce belge, arkasından Mobilcilik ve nihayet ayakoyunu ile seçim.. Bunlar Masonları birbirlerine katmaya yetmişti. Durumu o günlerde bir mason aynen şu şekilde kaleme alıyordu :

«Necdet Egeran'ın Petrol konusundaki tutumuna ve yabancı sermaye konularına pek aldırdıkları yoktu masonların. Fakat biraderleri seçim olayı yaralamıştı. Localarda konuşulan tek konu bu idi. Nitekim, İstanbul'daki üstadı Muhteremler olağanüstü toplandılar ve Necdet Egeran'ın istifasını istediler. Egeran bu talebi de reddettiği gibi, kararda ısrar edilecek olursa Ankara'nın Büyük Loca'dan ayrılarak yeni bir Loca'da toplanabileceği tehdidini savunurdu. Bu düpedüz Türk masonlarının parçalanması demekti.»

☐ CHP'NİN SÖZCÜSÜ

İşte bir Necdet Egeran olayı masonları korktukları akıbete uğrattı. İki kanad arasındaki uçurum gün be gün büyüdü. Ayrıca siyasi bir renk de taşımaya başladı. Bu arada marksist Masonlar da çalışmalarını artırdılar; ortanın solunda yer alan masonları kışkırttılar. Bunlar kendilerini «İlerici masonlar» karşılarındakileri ise «oportünistler» olarak adlandırdılar. Sanayi ve ticari çevrelerde dehşetli bir mücadele başlatıldı. Dışarıdan bakıldığında hiçbirşey sezilmiyordu ama, bunlar birer birer «odaları» düşürmeye muvaffak oldular. İstanbul'da Sanayi Odasının başına açıkça ortanın solunda olduğunu belirten bir şahıs geçti. Ertuğrul Soysal. Soysal tutumu ile sermayenin CHP yanlısı kanadının sözcüsü haline geldi.

Ancak, denge tam kurulamamıştı. Sermaye çevreleri ortanın solu ile AP arasında tercih edecek noktada bulunmadıkları kanaatini taşıyorlar, Soysal'ın ileri geri çıkışlarından tedirgin oluyorlardı. Neticede Soysal tazyiklere dayanamayıp koltuğunu bıraktı. Ortanın solcuları Soysal'ın ric'ati ile gerileyeceklerini bekleyen çevrelere daha güçlü çıktılar. Ve işin şaşırtıcı tarafı da bu oldu.

☐ DOÇENTİN TEMİNATI

Masonlar arasındaki kavga bu defa sermayenin içine intikal etmişti. Holdingler, tröstler birer birer yerlerini seçmeye başladılar. 1965'den beri Demirel'in arkasında görünen sermaye çevreleri desteklerini ortanın solu na kaydırmaya başladılar. Hele ortanın solu İsmet Paşa'yı yiyince bunların «umud»a olan hayranlıkları bir kat daha arttı. İçlerinde gizli kalan korkuyu ise, genç bir mason izale etmeye çalışıyor, onlara teminatlar veriyordu. Genç mason bir doçentti. Parlak yüzlü bu genç mason, ECO'nun akıl danışmanlığına kadar yükselmeyi, ECO ile birlikte parti içindeki rakiplerini altetmeyi başarmıştı. Ona göre **«Sermaye çevreleri demokratik soldan kat'iyen ürkmemeliydiler. Demokratik sol onlara arzuladıkları gücü sağlayacak, Demirel'in ara sıra gözdağından kurtaracaktı.»**

☐ ECO'YA İTİMAT

Doçent bu teminatlarını CHP - MSP koalisyonu esnasında da ispat etti. Mason - sermaye umduğundan da büyük alâka ve destek kazanacağını bu koalisyon esnasında gördü. Hele MSP'nin engellemeleri de bir ortadan kalkarsa CHP'nin kendilerine büyük «olanaklar» sağlayacağına adları gibi inanmaya başladılar. Artık hiçbir tereddütleri kalmamıştı. Faiz hadleri, Osmanlı Bankası, Ortak Pazar'la ilişkiler, Bildemberg toplantıları, Kissinger'in yakınlığı kapital'in CHP'ye olan itimadını cilâlamış oluyordu. Yani ECO'ya olan itimadını..

☐ SOLCU NASIL MASON OLUR?

Fakat bütün bunlar ECO'nun mason olabileceği hakkında kişiyi kesin kanaata götürür müydü? Hele bu şahıs solcu mason olabilir miydi? Öyle ya, mason denilince kapitalizmin kapıkulu tipler akla gelirdi. Bilinen belli başlı masonlar daima bu çevrelerden çıkmıştı. ECO ise solcu idi. Solcu bir ECO nasıl mason olurdu?

Bu noktada kamuoyundaki yanlış tanıma, saptırıcı propagandaya inanma böylesine bir tenakuzu meydana getiriyordu. Çünkü, sadece bürokrat-sermaye çevresi değil, aynı zamanda solcular da mason olabilirlerdi. Hattâ azılı bir marksist dahi mason olabilirdi. Çeşitli ülkelerde bunun sürü sepet numunesi olduğu gibi Türkiye'de de masonlar arasında marksistler bulunuyordu. Nerede kaldı ki, sulandırılmış ve kapitalizme maske olarak kullanılmak istenen pembe so zihniyetliler...

Çoğu ülkede masonlar zaman zaman sosyalistleri desteklemişlerdi. Kime karşı? Faşist ve dinci temayüllere karşı. Yani masonların hazmedemediği iki siyasi grup vardı. Onlar faşizm ve dinci grupların dışında komünist veya sosyalist olsun her kimseyle ve grupla işbirliği yapabilirler, destek olabilirlerdi. Nitekim Fransa'da 1924 - 1936 arasında masonlar, faşist vasıflı gördükleri «Milli bütünlük hareketi»ne karşı sol-komünist cephe ile ittifak kurmuştu. Türkiye'de de İttihat ve Terakki'den bu tarafa masonlar daima İslâmcı cereyanların karşısına dikilmeyi tek prensip haline getirmişler, bu uğurda hemen her türlü yerli - yabancı ideoloji gruplarıyla işbirliği yapmaktan çekinmemişlerdi.

☐ CHP'DE MASONLUK

İttihat ve Terakki'den bu tarafa diyoruz; çünkü, masonların en hızlı faaliyet gösterdikleri teşkilât İmparatorluğun yıkımından sorumlu bu siyasi parti olmuştu. Bu partiden sonra onun bir devamı gibi hüviyet taşıyan CHP'nin de ileri kademelerine masonlar hakim olmuşlardı. Ne var ki, Mustafa Kemal bunların faaliyetlerini bir ara durdurmuş ve masonlar suskunluk devresi geçirmişlerdi. Bir ara CHP'ye Genel Başkan yapılmak istenen Hüseyin Cahit Yalçın da 33. derecede masonlardan birisi idi. Masonlar CHP'nin yanı sıra Türk siyaset sahnesine çıkan diğer partilerde de yer aldılar. Bunların en zirvedeki kademelerine getirildiler.

☐ ECO'YA AYDINL K...

Bir diğer dikkati çekici nokta da masonların daima Batı tarafından beslendikleri ve onların himayesi ile Türkiye'ye girip faaliyet gösterdikleri gerçeği idi. Nitekim sadece Meşrutiyeti takip eden yıllarda Türkiye'de masonik çalışmaların hangi ülkeler tarafından organize edildiğini bilmek, günümüzde aynı Batı ile işbirliği hevesinde bulunan ECO'nun durumuna aydınlık kazandırmakta idi. Şimdi bu kısa tarihçeye bir göz atalım :

«Türkiye'de kurulan bütün Localar şûralara bağlı olarak kurulmuş ve Türkler bu localara devam mecburiyetinde kalmışlardır. Bunun içindir ki, Türk Masonları 1909 Ağustos'unda Beyoğlu'ndaki SPLENDİT Kahvesinde toplanarak, Milli Türk Yüksek Şurası'nın kurulmasını kararlaştırmışlardır.

☐ İSKANDİNAV LOCASI ONAYLANDI MI?

İSKOÇ RİTİ'nin kaidelerine uygun olarak, bir SUPRAME CONSEIL'in kurulabilmesi, mevcut ve kabul edilmiş bir Yüksek Şura'ya istinat etmekle ve ancak onun bildirisi üzerine diğer Yüksek Şuralarca kabul edilmekle mümkündür. Türk masonlarının kendi Milli Yüksek Şuralarını kurma isteği, İTALYAN Yüksek Şurasına mensup olup Türkiye'de bulunan Forti, Victoria de Berlin (ALMAN) sigorta şirketinin Türkiye mümessili J. Kohen tarafından desteklenmiştir. Nihayet BELÇİKA Yüksek Şurası büyük üstad Prof. Goblet D' Alviella'nın yardımı ile Türkiye Büyük Şurasının kurulması, BELÇİKA, İTALYA, MACARİSTAN, İSVİÇRE Yüksek Şuralarının tasvibi ile, İNGİLTERE ve İSKANDİNAVYA Yüksek Şuraları hariç bütün Yüksek Şuralarca kabul edilmiştir.»

Bir masonik neşriyattan alınan bu kısa tarihçenin son satırlarındaki ülkelerin adları oldukça dikkati çekici olsa gerekir. Belirtildiği gibi İNGİLTERE ve İSKANDİNAVYA Yüksek Şura'ları TÜRKİYE'deki Şura'yı o tarihlerde «onaylamamışlardı.»

Birşey olabilmesi için onun konuşması, onun konuşması için de sormak lâzımdır. İşte VESİKA bugün milletin zihnini kurcalayan ve cevabını beklediği soruyu dile getirmektedir :

ECO MASON MU?

Bir bayram daha... 19 MAYIS

19 Mayıs gösterileri protesto ediliyor

19 Mayıs dolayısıyla gencecik kız talebelerin edeb yerlerine kadar soyularak stadyumlara çıkarılması geçtiğimiz senelerde olduğu gibi bu sene de halkımızın protestosu ile karşılaştı. Aileler yavrularını bu sebeple 19 Mayıs'ın yaklaşmasıyla birlikte mektebe göndermedi. Kızlarının soyunarak binlerce kişinin gözleri önünde teşhir olunmasına müsaade etmedi. Bu arada bazı devrimbaz mülki amirlerle mekteb idarecileri, talebelere baskı yapmak suretiyle halkımızın haklı direnişini kırmak istedi. Talebeler öteden beri yapılagelindiği gibi yine «sınıfta bırakılmakla» tehdit edildi.

Bazı yerlerde ise talebelerin biraz daha kapalı kıyafetlerle stadyumlara doldurulmasına çalışıldı.

«Gençlik ve Spor Bayramıdır» *denilerek halkımızın inanç ve örfüne aykırı sözde spor gösterileri düzenleyenler ise protestolar karşısında şöyle dediler:* «Gericiler ve Atatürk düşmanları 19 Mayıs Bayramı'nı sabote etmek için bu çeşit hadiseler çıkarıyorlar. Son zamanlarda ise işi iyiden iyiye azgınlığa vardırdılar. Bu bakımdan AP ve CHP'nin gericiler karşısında müşterek hareket etmelerinde fayda vardır.»

ŞENLİĞİ ŞAMATAYI BIRAK, TÂRİHE BAK!..

*

19 Mayıs 1919 Mustafa Kemal Paşa'nın İstanbul'dan hareketle Bandırma vapurundan Samsun'a indiği günün tarihidir ve Bayram olarak kutlanmaktadır. Gazetemiz Sebil, yakın tarihimizle alâkalı bazı bayramlar üzerinde hassasiyetle neşriyat yaptığı malûmdur. Nitekim bunlardan birisi geçtiğimiz 23 Nisan dolayısıyla sayfalarımızda yer aldı. Bu defa 19 Mayıs üzerinde durmak istiyoruz. Birtakım çevrelerin şenlikli şamatalı davranışlarına mukabil, bu tarihin gerçek mahiyetinin bilinmesinde sayısız fayda bulunmaktadır. Yetişen nesillere yalan yanlış hikâyeler öğretmekle, tarih tedris ettirdiklerini zannedenler elbette gerçek tarih karşısında şaşkınlığa, dehşete düşecekler ve hattâ hakarete ve baskıya başvuracaklardır. Fakat, bütün bunlar onların gerçeği ört - bas edebilmelerini sağlayamayacaktır.

İşte şimdi «Şenliği, şamatayı bırak, tarihe bak!.» başlığı ile sunduğumuz aşağıdaki yazı gerçeğin üzerine çekilmek istenen «şal»ı kaldırmakadır. Yazı, Başyazarımız Kadir Mısıroğlu'nun halen 50 bin civarında satış yapmış olan ünlü eseri «Sarıklı Mücahidler» isimli kitabından gazetemiz hacmi nisbetinde hülâsa edilerek alınmıştır.

Bu güne kadar, Anadolu'da milli bir kıyam hazırlayarak vatanın kurtuluşunu temin eden kadronun başında gözüken *M. Kemal Paşa*'yı bu harekete memur eden insanın *Sultan Vahidettin* olduğu pek yazılıp söylenmiyordu. Bu da rejim bakımından şimdilik açıklanmaması gereken nâzik bir nokta telâkki edilmekte idi. Fakat son günlerde yayınlanan bir kaç eserle, birkaç değerli hatırat bu gerçeği de artık ortaya koymuş bulunmaktadır. Esasen bu durum öteden beri o devri yaşamış insanlar tarafından kulaktan kulağa hususî meclislerde fısıltı halinde dolaşıyordu. Fakat bir türlü yazılamıyordu.

Evvelâ şunu belirtelim ki; veliahdlığı zamanından beri tanıdığı *M. Kemal Paşa*'ya itimad etmek ve işgal kuvvetlerini aldatıp, gözlerini boyayacak sun'î bir memuriyet ihdas eylemek suretiyle onu Anadolu'ya bizzat *Sultan Vahidettin* göndermiştir. Üstelik *M. Kemal Paşa* bu sırada Anadolu'ya gitmeyi değil, kabineye girmeği düşünüyor ve bunun için çalışıyordu. (1) *İzzet Paşa*'nın sadrıazam, kendisinin de Harbiye Nazırı olmasını temin için harekete geçmiş bulunuyordu (2).

Sultan Vahidettin'in *Mustafa Kemal Paşa*'yı Anadolu'ya göndermek için çok uğraştığını ve «ısrarla ikna edebildiğini» o zaman kabinede bulunan Şeyhülislâm *Mustafa Sabri Efendi*

(Sayfayı Çeviriniz)

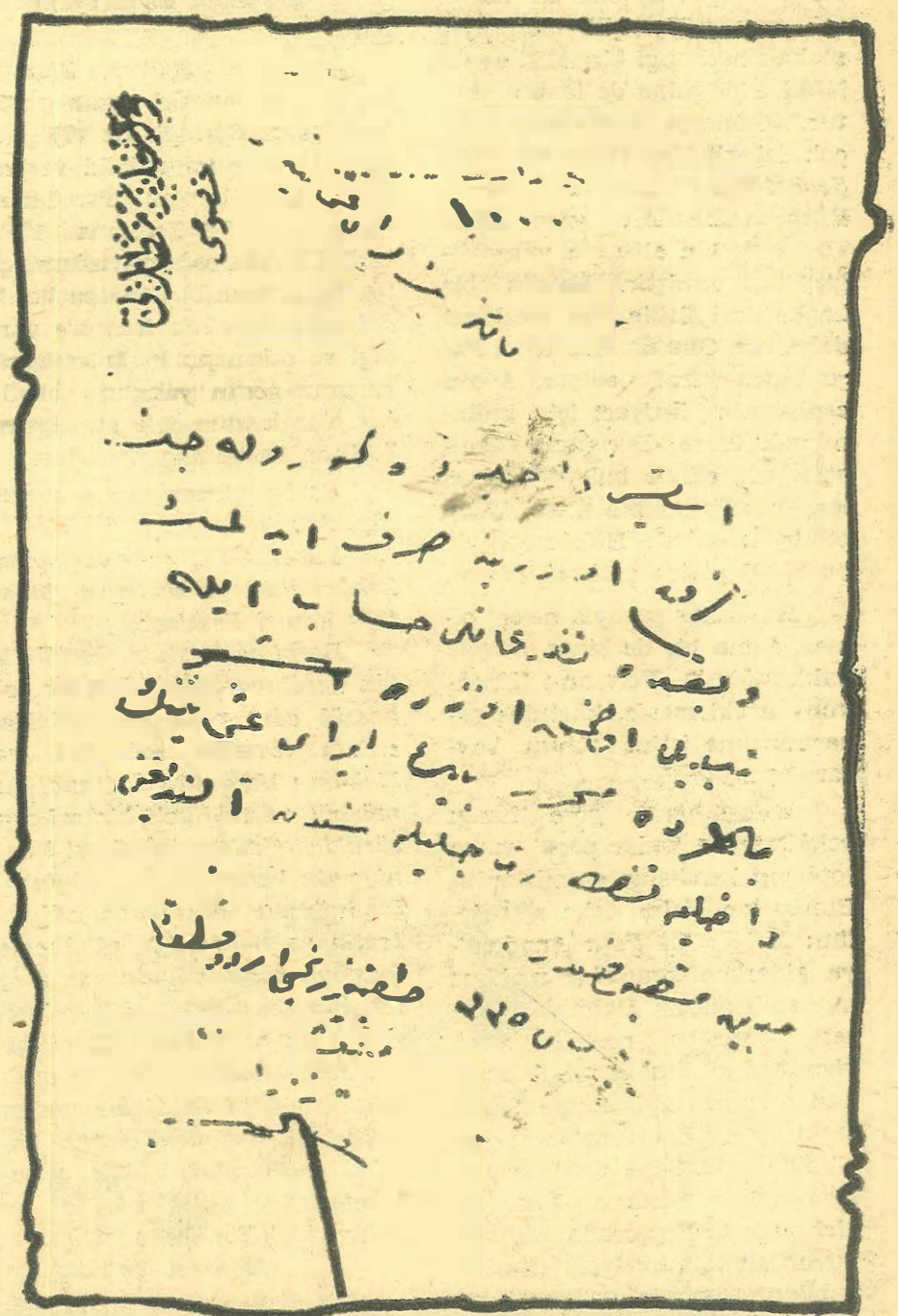

M. Kemal'in Anadolu'ya gönderilirken Dahiliye Vekâletinden aldığı paraya kendi elyazısıyla tanzim edip verdiği makbuz.

خلیفهٔ ذیشان شو دتلو پادشاهمز سلطان محمد خان سادس حضرتلری

S. M. I. le Sultan MEHMED VI

● Sultan Vahideddin Han.

de sarahaten teyid ve ifade etmektedir (3).

Sultan Vahidettin bununla kalmamış «bu iş için lüzumlu parayı da şahsi atlarını satarak» temin etmiştir. Bu suretle elde edilen kırk bin altını *M. Kemal Paşa*'ya vererek, onu Millî Mücadelenin başında ma'nen olduğu kadar maddeten de teçhiz etmiştir. Bu kadar büyük bir meblâğın normal bir harcırah veya müfettişlik vazifesiyle alâkah herhangi bir tahsisat telâkki edilmesine de imkân yoktur. «Osmanlı Hanedanı» nın çok değerli bir ferdi: *Mahmut Şevket Efendi* merhum bu meblâğın müteaddit yardımlarla «[illegible] iz bin altın» a yükseldiğini ifşa etmiştir. Üstelik bir başka dörtyüzbin lira mes'elesi daha var. Onu da *M. Kemal Paşa* bizzat itiraf ediyor. Aydın cephesinin ihtiyacı için kullanılmak üzere «Donanma Cemiyeti» nin elinde bulunan paralardan «dörtyüzbin lira» talep etmiş, İstanbul Hükûmeti de bu isteği yerine getirmiştir (4).

Bu kadar parayla neler olmaz. Buna bir de biraz ileride naklettiğimiz «Ferman-ı Hümâyûn» u eklerseniz, kurtuluş savaşının ana istinadgâhını kavrarsınız.

Anlaşıldığına göre hangi vekâlette ne kadar para varsa toplayıp kendisine vermişlerdir. Bunlardan birini daha zikredelim: *M. Kemal Paşa* Anadolu'ya giderken kendisine makbuz mukabili olarak Dahiliye Nezareti, tahsîsat-ı mestûresinden yirmibeşbin lira vermiş bulunan o zamanın Dahiliye Nazırı *Mehmed Ali Bey* sonradan «yüz ellilikler» listesine dahil edildi. Fransa'da yaşamaya başlayan *Mehmed Ali Bey* orada «Zincire Vurulmuş Cumhuriyet» (La République Enchainée) isimli bir gazete çıkardı. Bu gazetede bir çok vesika meyânında mezkûr meblâğa ait makbuzun fotokopisini neşretmiştir (5).

M. Kemal Paşa'yı Anadoluya gönderen hükümette şeyhülislâm sıfatıyla vazifeli bulunan *Mustafa Sabri Efendi* de O'nun para, ferman, geniş imtiyaz ve selâhiyetler verilerek gönderildiğini, eline verilen bu fermanın Mondros Mütarekesi muvacehesinde gayet gizli tutulduğunu sarahaten teyid eylemektedir (6).

Mahmud Şevket Efendi, kendisiyle röportaj yapan gazeteci *Murat Sertoğlu*'na (7) bu hususta ehemmiyetli iki vesika tevdi etmiş, bunlar Tercüman Gazetesinin 5-6 Temmuz 1967 tarihli sayılarında yayınlanmıştır. Bunlardan biri *Sultan Vahidettin*'in *Mustafa Kemâl*'e verdiği ve düşmana karşı «asker», «memur» ve «halk» ın yekvücut olarak mücadele etmelerini bildiren hatt-ı hümâyundur.

Hatt-ı Hümâyûn sureti şöyledir:

Yâverân-ı şehriyârimden Erkânı Harbiye Mirlivası Mustafa Kemal Paşa'ya:

Harbi umumînin müttefikin hesâbına ziyâ üzerine tahassûl eden vaziyet-i siyâsiye, ecdadı izamım mülkünü ve Makâm-ı Hilâfet ve Saltanatımı müşkül ve tehlikeli bir sahaya sürüklediğinden, Hükümet-i Seniyemin kararı veçhile tâyin olunduğunuz mıntakada asâyişi temin ve maraza-i şâhâneme mugâyir ahvalin hudusunu men ile cümleten def-i sâile bezli cehdü gayret ederek Milletimizin masuniyetini te'yid ve mülkünün eyâdi-i mütearrızından tahlisi için yekvücut olarak hareket edilmesini, selâmı şâhanemle asker ve memûrine ve ehliye tebliğini irâde ettim.

«Mehmet Vahidettin»

Bu vesikanın tarihi 14 Mayıs 1335 (1919) dir. Yani İzmir'in işgalinden bir, *Mustafa Kemal*'in hareketinden iki gün öncesinin tarihidir.

Bilhassa gençlerin, bir bu «Hatt-ı Hümâyun» daki «... millet ve memleketin saldırıcı ellerden, yani düşmandan korunması için yekvücut olarak hareket edilmesinin, selâm-ı şâhanemle birlikte *askere, memurlara* ve *halka* tebliğini irade ettim.» ibaresini, bir de okulda (mektepte değil!) okuduklarını hatırlayıp karşılaştırmaları hayli alâka çekici olsa gerektir!...

Bu tarihi vesikanın doğru olup olmadığı mevzuunda tereddütler izhar eden bir devrimbaz kalemşör (7) ve onunla birlikte bütün okuyuculara kısa bir izahatta bulunmak istiyoruz: Bu fermanın yayınladığımız sureti, Bahriye Nazırı ve bir zamanda yâver-i ekrem olan *Avni Paşa*'nın elyazısıdır. Bunu istinsah etmesinin sebebi de şudur: *M. Kemal Paşa* kendisini Anadolu'ya götürecek geminin kumandanına gereken emirleri verebilmek için *Avni Paşa*'dan gemi kaptanına hitaben yazılı bir emir istemiştir. *Avni Paşa* da bu emri yazıp vermekle beraber bir ihtiyat olmak üzere *M. Kemal Paşa*'nın elindeki fermanın bir suretini alıp hıfzetmiştir. Sonradan gurbette *Şeyhülislâm Mustafa Sabri Efendi*'ye verdiği bu ferman sureti nihayet bizim elimize kadar gelmiştir.

Esasen *Şeyhülislâm Mustafa Sabri Efendi*'nin bu fermanının varlığını ve gizli tutulmuş olduğunu beyan etmiş bulunduğundan da evvelce bahsetmiştik (9).

M. Kemal ile saray arasında ehemmiyetli rolü oynayan *Avni Paşa* olmuştur. Gayet dürüst bir insan olan *Avni Paşa*'nın bu iş için *M. Kemal Paşa*yı seçmesi, padişah ve sadrazama takdim etmesi, bir çok tesir altında ortaya çıkmış hikâyesi uzun bir vak'adır. Son güne kadar aldığı ferman ve paralara rağmen Anadolu'ya gitmemek için direnen *M. Kemal Paşa*'nın İngilizlerin kendisini tevkif edecekleri hususunda şâyi olan yalan haber üzerine gitmeye razı olmasına ve babda *Avni Paşa*'nın gayret ve faaliyetleri ile İngilizler, *M. Kemal Paşa* ve Saray arasındaki üçüzlü muammaya dâir bir çok bâkir hakikatler tarafımızdan tespit edilmiştir.

Sultan Vahidettin'in vatanın kurtuluşuna memur ettiği *Mustafa Kemal*'e karşı gözüken sonraki tavır ve hareketlerini nasıl izah edebileceğimiz sorulabilir. Evvelâ şu husus bilinmelidir ki; *Sultan Vahidettin, M. Kemal Paşa*'nın «Saltanat» ve «Hilâfet» e bağlılık ifade eden beyanlarına önceleri tamamen inanmıştı. Halbuki o, bu vazife ile Anadolu'ya gönderilmeden çok evvel Saltanatın da, Hilâfetin de aleyhinde bir hissiyat taşımaktaydı. Bu hususu, eski teşkilât-ı mahsusacılardan *Albay Hüsamettin Ertürk*'e çok daha önce Akaretlerdeki evinde açıklamış bulunmaktadır (10). Ayrıca *M. Kemal Paşa*'nın Samsun'a muvasalatından sonra Rus heyeti ile Havza'da yaptığı görüşmeyi de nakleden *Albay Hüsamettin Ertürk*, bu görüşmelerde de onun o gün için mevcut olan rejime karşı düşünceler taşıdığını ve Rus heyeti ile bu hususta anlaşmalar yaptığını beyan etmektedir (11).

Sultan Vahidettin'in *Mustafa Kemal*'i bizzat vazifelendirerek teşkilât kurması için Anadolu'ya gönderdiği vâkıası O'nun mâruf nutkunda da zımnen ifade edilmiştir: «Bu vâsi selâhiyetin beni İstanbul'dan nef, ve teb'id maksadiyle Anadolu'ya *gönderenler* tarafından bana nasıl tevdi edildiği mucibi istiğrâbımız olabilir! Derhal ifâde etmeliyim ki; bana bu selâhiyeti onlar bilerek ve anlayarak vermediler. Herçibâdâbad benim İstanbul'dan uzaklaşmamı arzû edenlerin icâd ettikleri sebep, Samsun havalisindeki âsâyişsizliği mahallinde görüp tedbir almak için Samsun'a kadar gitmek idi.» (12)

Halbuki, *Sultan Vahidettin*, eğer millî harekâtı arzu etmemiş olsaydı, O'nu ne sebeple olursa olsun Anadolu'ya göndermezdi. Çünkü işgâl altındaki İstanbul'da varlığı hiçbir tehlike teşkil etmeyeceği cihetle «nefy» ve «teb'idi» de bahis mevzuu olamazdı. Esasen İstanbul'da herhangi bir kıpırdanış, işgâl kuvvetlerinin aslâ gözünden kaçmaz. O da pek çok emsali gibi Malta'ya sürgün edilirdi. Şu halde *M. Kemal Paşa*'nın bu sözü de, diğer bir çok beyanlar gibi rejim kaygusuyla izah edilmek lâzım gelir. Çünkü kendisinden, işgal kuvvetlerinin arzu etmeyeceği bir hareketin sadır olması Sarayca istenmese ve Saray işgâl kuvvetleriyle birlikte hareket etseydi, O'nu daha serbest bir surette rol oynayabileceği Anadolu'ya hiçbir sûrette göndermezlerdi. Halbuki kendi beyânı ile de sabittir ki; Anadolu'ya kaçarak geçmiş değil, Padişahın düşman kuvvetlerinin gözünü boyayıp dikkatlerini celbe mâni olan memuriyeti ile gitmiştir.

Mes'eleleri o müthiş medrese mantığı ile ele alıp tahlil eden Şeyhülislâm *Mustafa Sabri Efendi, M. Kemal Paşa*'nın nutkunda Anadolu'ya gönderilmesi hakkında kullandığı «nefy ve teb'id» (sürgün ve uzaklaştırma) tabirleri için bugünkü kanunlarımıza göre suç olan bir sıfat kullandıktan sonra: «Nefy ve teb'id edilmesi, kendisinden korkulmakta olması mânasını ifade eder ki, bu takdirde kendisinden korkulduğu için daha fazla korkulacak bir hale getirilmek üzere avuçlarının için-

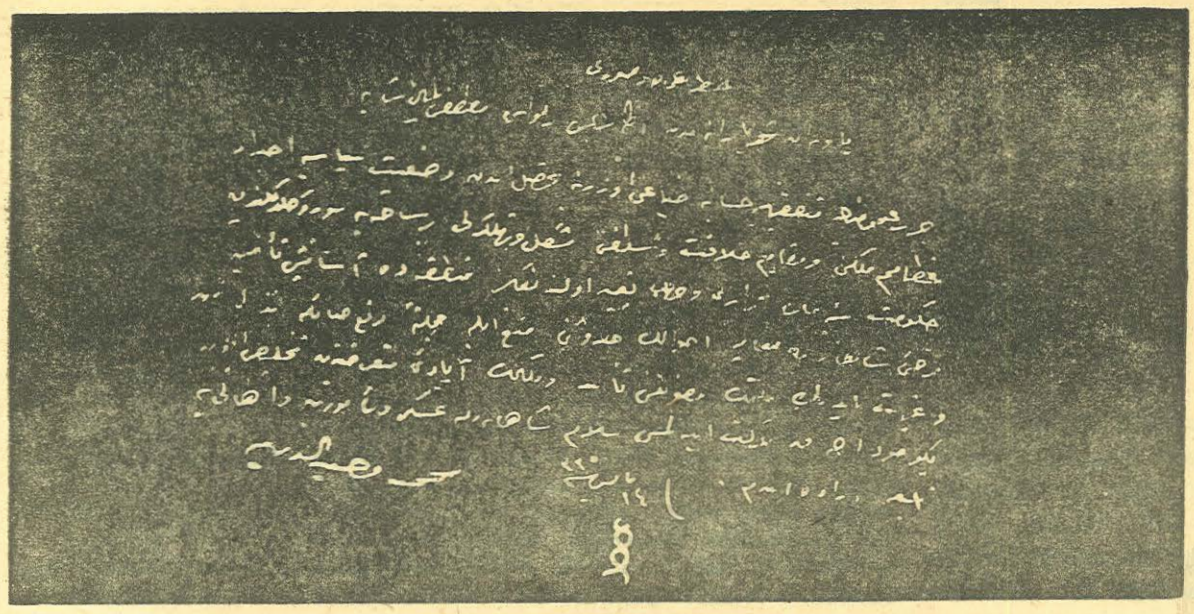

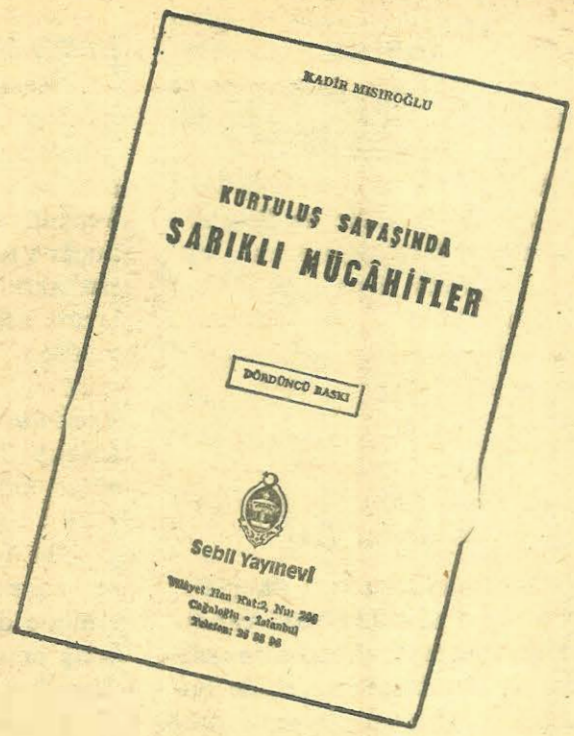

● Vahideddin Han'ın M. Kemal Paşa'yı vâzifelendirdiğine dair ferman'ın Kadir Mısıroğlu'nun yazdığı «Sarıklı Mücahidler» isimli eserden alınmış klişesi. Yanda ise Mısıroğlu'nun bu mevzuda genlş tafsilâtı havi «Sarıklı Mücahidler» isimli eserinin ilk sahifesi görülüyor.

deyken serbest hareket edebileceği uzak bir yere gönderilmesi üstelik de onu daha kuvvetli kılan, sıfat, selâhiyet ve imkânlarla techiz edilmesi idrak ve iz'an dışı bir hareket olur. Binâenaleh, kendisine verilen sıfat ve selâhiyetler nazarı itibare alındığı takdirde gösterilen sebeplerin varid olamıyacağı sarahaten ortaya çıkar.» (13) demektedir.

Bu durum, O'nun işgâl kuvvetlerinin baskısı ile Saray tarafından sûreta İstanbul'a çağrılmasiyle alâkalı olarak Erzurum'dan padişaha etrafını şikâyet mahiyetinde çekmiş olduğu şu telgraftan sarahatle anlaşılmaktadır:

Mâbeyn-i Hümâyun Cenâb-ı Mülûkâne Başkitâbet-i Celilesi vasıtasiyle Atebe-i Hümâyûn-ı Cenâb-ı Padişâhiye:

Büyük milletin ve mukaddes Hilâfetin imadı sahih ve yegânesi bulunan saltanat-ı hümâyunlarını Cenab-ı Hak masun-ı âfat buyursun! Şevketpenâhım! Memleketin bugün uğradığı âfat-ı tazyik ve tehlike-i inkısam karşısında ancak Zât-ı Hümâyunları başta olmak üzere, millî ve mukaddes bir kudretin sayha-i mevcudiyeti, vatanı ve istiklâl-i devlet ve milleti ve hânedan-ı celil-üş şânınızın altı buçuk asırlık mübeccel tarihini kurtarabilir. Her tarafça bu içtihat ve kanaat yektâdır. En son huzur-ı şahânelerinde şeref müsûle mazhar buyurulduğumda İzmir vekayi-i müellimesinden pek mahzun olan kalb-i hümâyunlarının bu nokta-i necâta âit ilhâmatı bu anda dahi hâfıza âra-yı intibâhımdır.

Bu ilhâmatı izah etmek isterim. İstanbul'dan en son müfrakat edeceğim gün şeref müsûle nâil olmuştum. Bu esnâda zâtı Hazreti Padişahî, Boğaziçi'nde bulunan İngiliz zırhlılarının, sarâya müteveccih olan toplarını göstererek, «görüyorsun dedi, ben artık memleket ve milleti nasıl kurtarmak lâzım geleceğini tasavvurda tereddüdü dûçâr oluyorum ve ellerini kaldırarak, İnşâllah millet mütenebbih ve müteyakkız olur. Bu vaziyet-i elimeden gerek beni ve gerekse kendisini tahlis eder» buyurmuşlardı. Binaenaleyh marûzatımda arz etmek istediğim bu ifade-i hümâyunlarıdır.

Dilhâhı milkdârîlerinden mülhem azim ve îmân ile vazife-i âcizânemde müdâvim bulunuyorum. İrade-i mülûkaneleri veçhile Sadrazam Paşa kulunuzu dâima mehâm-ı umurda tenvir ve icâbatını arz ve tatbik etmekteyim. Şu bir ay zarfında hemen tekmil Anadolu'yu Şâhânelerinin vilâyât, elviye ve kazâlarına ve hudud boylarına kadar olan efkâr ve âmal-i millete ve tekmil kumandanların ve tabaka-i memûrînin hissiyat ve icrâatına vukuf ve nüfuz hâsıl ettim. Binnetice bâriz bir sûrette tahakkuk ediyor ki:

Millet baştan aşağı uyanık olup istiklâl-i devlet ve milleti ve hukuk-i âliye-i Saltanat ve Hilâfeti teyid için kavî bir azim ve imân ile mücehhez bulunuyor. İstanbul'da iken milletin bu kadar kuvvetli ve az vakitte felâketlerden bu derece müteyakkız olduğunu tahayyül edemezdim.

Şevketpenahım! Bu evsaf ve vaziyette ve zât-ı akdes-i hümâyunlarına revâbıt-ı lâyezâl olan millet-i necîbelerine tamâmiyle istinat ve bilmukabele bütün mânasiyle bu millî ve vicdânî kuvvete müzaheret olunur. Son hattı hümâyunları umum milletin azim ve celâdetini artırmıştır.

Yalnız şâyân-ı dikkat ve teessürdür ki; bu nezih Anadolu halkı, bugünkü hassâs devirde bile İstanbul'da cârî tehâlüf ve münâferet-i efkârdan ve ihtirâsât-ı fitnekârîden pek müteezzi bulunuyorlar. Filhakika İstanbul muhitinin tefessuha müsâid ahlâkı ve bundan istifâdeyi bilen ecnebîler, devlet ve milletin imhâsı ve devlet ve millete ve padişâhına sadâkat ve fedakâriyle hizmet kabiliyetinde olanların ortadan kaldırılması için pek ileri gitmek cür'etini gösteriyorlar.

Şevketmeâbım! Hâtır-ı nişân-ı milkdârîleri olacaktır ki; vezâif-i mevdûamın ifâsı sırasında ecnebilerin ve bazı erbâb-ı mefsedetin mutlaka tezvîrat ve mümânaat ihtimâlini daha Dersaadet'te cezm ile bunu mâruzatım meyânında ihsâsa çalışmış ve bilhassa Sadrazam Paşa ile bâzı ricâl-i mühimme-i devlete, çok açık olarak teşrih ve böyle vaziyetler karşısında Ali İhsan ve Yakup Şevki Paşaların akıbetine giremiyeceğimi ilâve eylemiştim. İşte vicdan-ı millideki intihâbât-ı ciddiye ve teceliiyât-ı cedîdeyi, menfaat-i istilâcûyânelerine münâfi gören İngilizler ve vatanın zararına da olsa İngilizlere mümâşaatı meslek edinen zayıf seciyeler bu kere âcizlerini biliğfal İstanbul'a celbe teşebbüs ediyorlar. Hâkan-ı celîl-üş şanına, milletine, vatanına sâdık ve bu uğurda ölümleri istihkâr ile me'lûf kulları gibi bir kumandandan elbette hukuk-i saltanat-ı hümâyunlarının ve milletin bekâ ve mevcudiyetinin düşmanı olanlara müsamahatkârlık beklenemezdi. Binâenaleyh abd-i memlûkleri bittabi Malta'ya gitmek veyahut en hafif olarak hal-i atâlete mahkûm edilmek gibi ihtimaller karşısında bırakıldım ve bittabi buna muvâfakatte mâzurum ve eğer icbâr edilirsem

(Sayfayı Çevirinız)

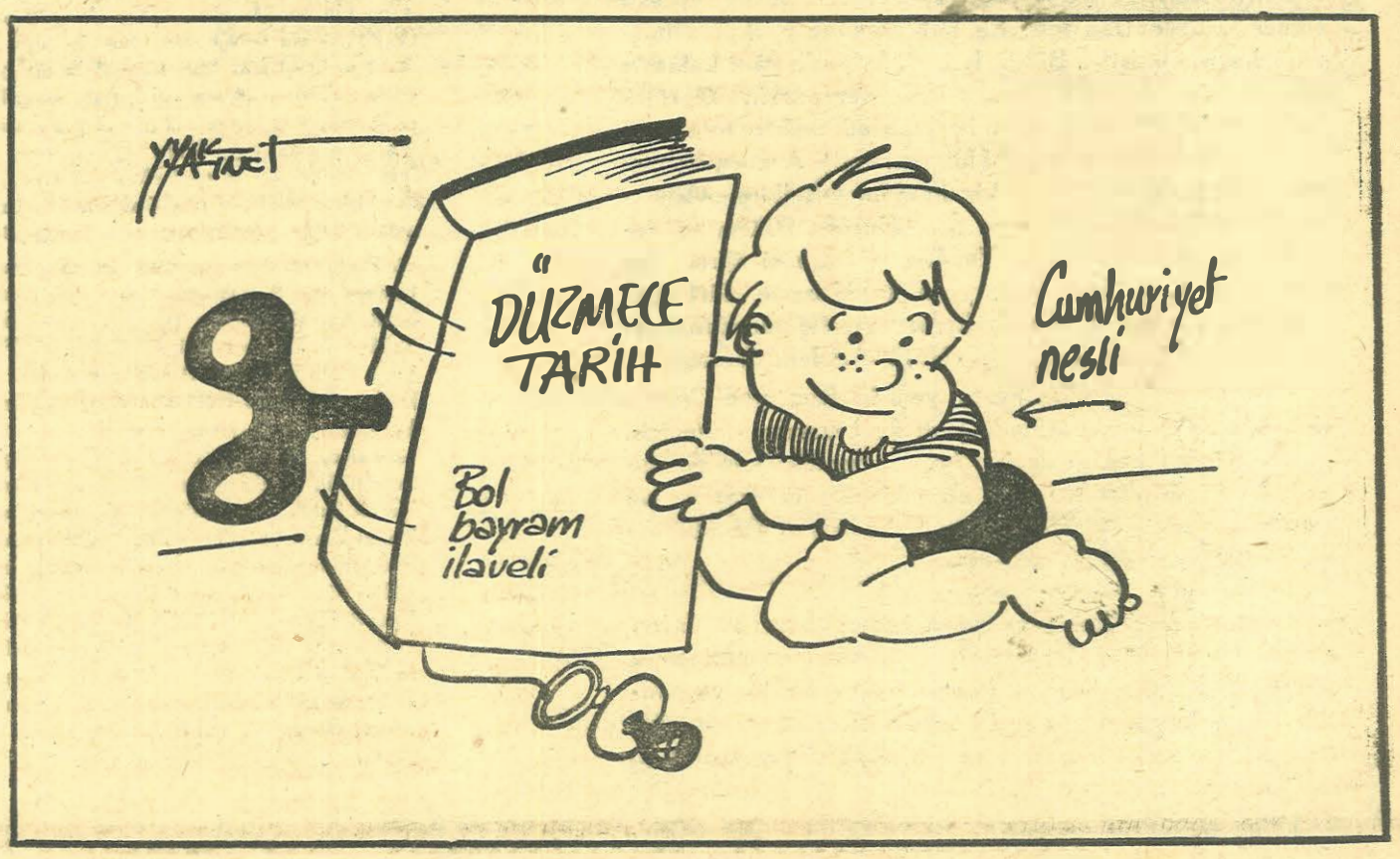

memuriyet-i acizânemden istifa ederek kemakân, Anadolu'da ve sine-i millette kalacağım ve vezâif-i vataniyeme bu kere daha sarih hatvelerle devam edeceğim. Tâ ki, millet mazhar-ı istiklâl ve Saltanat ve Hilâfet-i muazzama-i hümâyunları masun-i indirâs olsun. Sadâkat-i âbidânemin dâimâ mütezayid olduğuna itimâd-ı şâhânelerini arz ve istirhama mücâseret eylerim.

Üçüncü Ordu Müfettişi
Fahri Yâver-i Hazret-i Şehriyâri
M. Kemal (14)

Bir müddet sonra da (14.1.1920 de) Padişahın vâki rahatsızlığı sebebiyle kendisine sıhhat ve âfiyet temennisinde bulunmak üzere şu telgrafı çekmişti.

Atebe-i Seniyye-i Hazreti Hilâfetpenâhiye:

Meclis-i Milliyi teşrif-i şâhanelerinden mahrum bırakan rahatsızlık bütün tebaa-yı hümayunları meyanında, Heyeti Temsiliyemizi de pek ziyâde duçâr-ı teessür etti. Cenâb-ı Hâfızı akiki, vücud-u hümâyunlarını afât-ı gûniye ve semâviyeden masun buyursun, âmin.

Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti Heyet-i Temsiliye namına Mustafa Kemal (15)

Bu bağlılık vesikaları zafere kadar her vesile ile temâdi etmişse de *Sultan Vahidettin*, artık onun şahsına karşı bütün itimadını kaybetmişti.

Ok yaydan çıktıktan, yani *M. Kemal Paşa*, her türlü imkân ve selâhiyetle techiz olunarak Anadolu'ya gönderildikten sonra O'nun Saltanata da Hilâfet'e de karşı olduğu *Sultan Vahidettin* tarafından kat'î olarak öğrenilmişti.

---

(1) Kâzım KARABEKİR — İstiklâl Harbimiz - İstanbul 1960, sh. 18
(2) Sultan Vahideddin'in yaverliğinde bulunmuş ve halen sağ olan Ali Nuri Bey (Sadrazam Tevfik Paşa'nın oğlu) Mustafa Kemal'in bu sırada Harbiye Nazırı değil sadrazam olmak için faaliyet gösterdiğini söylüyor. Bak: N. Fazıl Kısakürek - Vahidüddin - İstanbul 1968, sh. 154
(3) Şeyhülislâm Mustafa Sabri Efendi - Mevkuf-ul Aklî vel İlmi ve Âlim min Rabbilâlemiyn ve İbadihil Murseliyn - Kahire 1950, c. sh. 468
(4) Mustafa Kemal: Nutuk - Ankara 1927, sh. 200
(5) Bak: Sabahaddin SELEK - Anadolu İhtilâli - İstanbul, sh. 127.
(6) Bkz: Şeyhülislâm Mustafa SABRİ - Mevkuf-ul Aklî vel İlmi vel Âlim min Rabbilâlemiyn ve İbadihil Mürseliyn — Kahire 1950, cild I, sh. 469.
(7) Bu röportaj «Gurbette Bir Şehzade» adıyla Tercüman Gazetesinde 27 Haziran - 4 Temmuz 1967 tarihleri arasında yayınlanmıştır.
(8) Sabahaddin SELEK - Anadolu İhtilâli - İstanbul 1966, sh. 200
(9) Şeyhülislâm Mustafa Sabri Efendi, a.g.e. sh. 469 ve devamı.
(10) Albay Hüsamettin ERTÜRK - a.g.e. sh. 79
(11) Albay Hüsamettin ERTÜRK - a.g.e. sh. 79
(12) Mustafa Kemal - Nutuk - Ankara 1928, sh. 7
(13) Şeyhülislâm Mustafa SABRİ, a.g.e. sh: 468
(14) Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri: İstanbul 1945, Cilt 1, Sayfa 15.
(15) 20 Ocak 1920 tarihli Hakimiyet-i Milliye Gazetesi.

İslâm yazısı'na dair

İslâm yazısı'nın menşei ve intişarı (9)

RIFKI MELÛL MERİÇ

Son zamanlara kadar kudsiyetini muhafaza eden ve bütün dinlere girmiş olan 3 ve 7 adedlerinin kudsiyetile 10 adedinin عدد كامل - Aded-i Kâmil oluşu fikri, Fisagor'dan intikal etmiştir. 10 adedinin Aded-i Kâmil olduğu Kur'anda da تلك عشرة كاملة âyetile tasrih edilmiştir. Fisagorun Irak, Suriye ve Mısır gibi dinlerin ve Ulûm-ı Garîbe (Sciences Occultes) nin men'şei olan yerlerde ilim ve marifet tahsili için geçirdiği uzun yıllar içinde bu akidesini oralardan iktibas ettiği anlaşılmaktadır.

Fazlullah-ı Hurûfî, adedyerine hurûfu ikame edip kendisinden evvel ancak Ulûm-ı Garîbe de hüküm istihracı hususunda kullanılan علم حروف - İlm-i Hurûf'a yeni bir şekil vererek felsefesini kurduktan sonra şeriat ahkâmını hurûf ile tevil ve Âdem'e tatbik etmiştir. جاودانامه - Câvidânnâme' de uzun uzadıya bahsettiği Hurûfîlik Felsefesi, hülâsaten şudur: Herşeyin zâtı ve hakikatı, varlığı ve ruhu, صوت - Savt'tır. Savt, her şeyde mevcuddur. Bütün kâinâtı Gayb'e irca etsek Savt, yine bilkuvve mevcuddur. Savtın tazahürü, Kâinâtı vücude getirmiştir.

Cemâdatta Savt, ancak iki şeyin birbirine değmesile yahud çarpmasile zuhur eder; Nebatatta bundan bir az daha yüksek bir tecellidedir; Hayvanda kemal ile, insanda ise ekmel bir halde zâhir olmuştur.

Savt'ın kemâli, kelâmdır.. Kelâm, harfelrden mürekkebdir. Şu halde harfler, kelâm sıfatını iktisab edince müfredattan mürekkebat âlemine intikal etmiş, yâni haşredilmiştir. Bütün kâinat, kelâm'a yâni kelâm'a mazhar olan Âdem'e gelmek için devreder... Görülüyor ki vahdeti vücud, savt ile izâh edilmektedir.

Hurûfîlerce Paygamber (Muhammed), Arabca konuşmuş olduğundan yirmi sekiz harf ile tekellüm eylemiştir. Bu yirmi sekiz harfe حروف خاتم - Hurûf-ı Hâtem adı verilmiştir. فضل يزدان - Fazl-ı Yezdân, جاودانامه sini fârsî olarak yazmış ve bu suretle yirmi sekiz harfe dört harf daha ilâve etmiştir. Bu harflerin ilâvesile meydana gelen otuz iki harfe de, حروف آدم - Hurûf-ı Âdem denmiştir.

Yirmi sekiz harfin esası, yedi harftir; yedi harfin esası da noktadır. Fâtihada yedi âyet vardır, onun için سبع المثانى - Seb'a-l'mesâni denir. İnsanın maddesinde de bu yedi harf zâhirdir: Yüzdeki dört kirpik, iki kaş ve bir saç bunun mukabilidir. Fazlullah, bu esası, Câvidânnâme'de

چار مژگان و دو ابرو موی سر
هفت خط اند ای خدای داد گر

beyti ile anlatmaktadır.

Hurûfîler, kitablarını yazarlarken bazı remizler, işaretler ve harfler kullanırlar. Bunların mecmuundan meydana gelen bir miftah (anahtar) vardır ki, bu miftah olmadıkça hiçbir hurûfî kitabı okunamaz. Bu miftahtaki isaretlerin bazıları ve mukabilleri şunlardır: بسم (بسم الله الرحمن الرحيم)، خص (خلق الله تعالى آدم على صورته وعلى صورة الرحمن)؛ علما (وعلم آدم الاسماء كلها)، صرطم (صراط مستقيم)؛ ح (حضرت)، اه (الله)، غ (خدا)، ح (عيسى)، ع (على)، شمج (شب معراج)؛ صلعم (صلى الله عليه وسلم)؛ لم (قلم)؛ لفظ (لوح محفوظ)، ن (نماز)، ص (استوا).

Sonraları bu gibi kısaltmalar, remizler ve işaretler teammüm ederek dinî ve lâdinî eserlerde kullanılmağa başlamıştır. Meselâ (الى آخره) yerine (الخ)، (رضى الله عنه) yerine (ر.ع) gibi...

Hurûfîliğin gizli talimatını ifade için kullanılan bu kısaltmalar, remizler ve işaretler, farmason (Franc-maçon) larda da ayrı harfler ve şekiller halinde mevcuddur [30].

---

[30] علم حروف - İlm-i Hurûf ve اسرار حروف - Esrar-ı Hurûf ile bunlara bağlı ilimler ve حروفيه - Hurûfiyye ile bundan ayrılan نقطويه - Noktaviyye için ve bunların tarihî seyirleri ile tesirleri hakkında محى الدين عربى'nin فتوحات مكيه sine, Taşköprülünün موضوعات العلوم una, عبدالرحمن بسطامى nin درة تاج الرسائل وغرة منهاج الوسائل ine, صبحة اليوم فى حوادث الروم una, الدر المنظم فى سر الاعظم ına, حسين بن منصور الحلاج ın كتاب الطواسين ine (Massignon tab'ı), ابراهيم حقى ارضرومى nin معرفتنامه sine, احمد بن مأمون un اسرار حروف una, فضل الله حروفى استرآبادى nin جاودانامه ve نورنامه (?) sine, درويش مرتضى nın دو يتيم ine (Câvidannâme tercemesidir), جلال الدين ın كنزنامه sine, ابو يزيد بن مهدى nin شرح ابجد ine, قره قاش زاده nin نور الهدى لمن اهتدى sına, اسحق خواجه nın كاشف الاسرار و دافع الاشرار ına, رفعت in مرآت المقاصد فى دفع المفاسد ine, يمنى nin فضيلتنامه sine, فرشته اوغلى عبدالمجيد in عشقنامه sine, واحدى nin خواجهٔ جهان و نتيجهٔ جان ına, على الاعلى nın آخرتنامه sine, محبتنامهٔ الهى sine ve سعادتنامه sine, كنزى nin كنزنامه sine, نسيمى nin مقدمة الحقايق ına ve ديوان ına, رفيعى nin بشارتنامه sine, رموزى nin حقيقتنامه sine, ويرانى nin ويرانى رساله سى ne, اصولى nin ديوان ına, مثالى (كل بابا) nin ايشقنامه sine, محيطى nin ديوان ına, روحى بغدادى nin, سيد صيف الله ın, نيازى مصرى nin, خيالى nin, فضولى nin ديوان larına, حاجى بكتاش ولى nin مقالات ına, اسرار دده nin تذكره sine, ثاقب دده nin سفينهٔ مولويه sine, لطيفى nin تذكره sine, عاشق پاشا زاده nin تواريخ آل عثمان ına, عرشى nin ديوان ına, عاشق چلبى nin تذكره sine, بدر زاده nin روضة الاوليا sına, خواجه سعد الدين nin تاج التواريخ ine, سيد احمد عطار in شرح رسالهٔ غوثيه sine, پير على آقسرايى nin dervişlerinden birinin eseri olan تقريرات a, müellifleri mechul عهدنامه ye, قصيدهٔ تائيه ye, تبيان وسائل الحقايق فى سلاسل الطرايق ına, حريرى زاده كمال الدين in كتاب مقدس e, O. Prof. Dr. Mehmed Fuad Köprülü'nün «Türk Edebiyatında İlk Mutasavvıflar, Bektaşılığın Menşe'leri, Anadolu'da İslâmiyet, Türk Edebiyatı Tarihi, Türkiye Tarihi, Anadolu'da Türk Dil ve Edebiyatının Tekâmülü, Divan Edebiyatı Antolojisi, Fuzûlî Divanı mukaddimesi ve Türk Halk Edebiyatı Ansiklopedisindeki (Abdâl) maddesi ile Türk Dili ve Edebiyatı Hakkında Araştırmalar» isimli eserlerine, Müderris Ferid'in وحدت وجود una, Elmalılı Ahmed Hamdi'nin مطالب و مذاهب tercemesine, Ali Canib'in «Nesimî'nin Tuyugları» makalesine, O. Prof. Şerefeddin Yaltkaya'nın «Selçûkîler Devrinde Mezahib» makalesi ile Kelâm Tarihı'ne, Abdülbâki Gölpınarlı'nın «Melâmîlik ve Melâmîler, Yunus Emre» eserlerile «Bektaşîlik Tomarı hakkında Tenkid; Kasımî; Melâmîlik, Hamzavîlik, ve Batınîlikte tedahuller makalelerine, İsmail Hikmet'in Habibî, Rıza Tevfik'in Hurûfîlik makalelerine, Sadeddin Nüzhet Ergun'un Edebiyat Tarihi ile Bektaşi Şairleri isimli eserlerine, İ. Rıfkı'nın Bektaşî Sırrı'na, Besim Atalay'ın Bektaşîlik'ine, Hammer-in Devleti Osmaniye Tarihi'ne, Brown'ın İran Edebiyatı Tarihine, Cl. Huart'ın İslâm Ansiklopedisindeki Fazl-ı Hurûfî maddesine ve Hurûfî metinlerine, خطائى' nin Divan'ına, Hasan Fehmi'nin Otman Baba Velâyetnâmesi adlı makalesine... bakınız.

(Devamı var)

سلام

Vakti olan okusun

Basın İlân Kurumu'ndan yâni devlet kesesinden senede ortalama 2 milyon 800 bin lirayı çekebilmesi için, gazetelerin günlük baskı rakkamlarını muntazaman adı geçen kuruma bildirmesi gerekmektedir. Bu bildirilen resmi rakkamlara göre, Türkiye'nin en fazla baskı yapan ikinci «böyyük» gazetesi Tercüman'dır. Tercüman sağcıdır. Hangi partiyi tutar sorusuna cevabı «milliyetçi bütün partileri..» şeklinde olacaktır amma, belli ki, reylerin AP'de toplanmasını istemektedir. Fıkra muharrirleri vardır, gâh o taraftan gâh bu taraftan yazan.. Rüzgâra göre! AP'lilik yaparlar, MHP'lilik yaparlar... Amma kafa yapısı, Ahmet Kabaklı ve Ergun Göze'nin MHP'lidir. Rauf Tamer'in -ne bileyim işte deveciyi,- herhalde AP'lidir. Mukbil Özyörük dünün solcusu, günümüzün MHP'lisidir. Ali Rıza Alp ve Sıtkı Yırcalı var, ara sıra yazan, bunlar AP'li. Güneri Cıvaoğlu diye biri zuhur etti; turistik kitap yazarı.. Galiba AP'de görüyor istikbali. Tabii Osman Kibar da AP'li.. Kim kaldı başka?.

Evet, evet.. Erol Dallı diye biri.. O ise Cumhuriyet gazetesi'nin eski yazı müdürü.. Ne solculuğu ne sağcılığı becerebilmiş bir adem, arabası altında gezsin - tozsun, yesin - içsin... Bir de vitrinci var. Nasıl bulurlar böyle başlıkları bilmem ki, röntgenci der gibi; bu ise Ankara'da bir muhabir. «Ne solcuyum ve nede CHP'li..» diyemeyecek bu muhabire fazla yüklenmeyelim, değmez. Şefik Kahramankaptan bir dizi yazıya başladı. Şefik gibi akıllı bir solcu (eski TİP'li) herhalde «ekmek parası n'apalım» deyip Tercüman'a kapağı attı.

Bu gazetenin siyasi neşriyatına müessir kadrosu Patronun, sonradan eli kalem tutmaya başlayan karısı Nazlı Ilıcak dahil. Bir de spor servisi var. İçeriye girecekseniz ve soracaksınız :

— Ecevitci olmayanlar el kaldırsın!..

Deli diye bakarlar yüzünüze!. Öylesine topcu bir kadro...

Ve işte sağdan çarklı neşriyat yapan Tercüman böylesine bir gazete..

Patron acaba mason mu?..

Orasını kurcalamayın, fakat, mültimilyoner Ilıcak'ın yâ Lions veya Rotaryen olduğuna herkesle bahse girebilirim.

Biliyor musunuz, Ankara'nın CHP'li Dalokay'ı da Rotaryen'dir. N'olmuş yâni CHP'liler Rotaryen veya Lions olamazlar mı?.. Olurlar elbette canım; solculuk mani değil. Dünyanın bırakın kıytırık solcularını, belli başlı namlı komünistleri, yahudi değil midir?.. Dalokay Rotaryen ise, bir tarihte yine soruvermiştim bir vesile ile,

— Eco mason mu? diye. Cevaben gık dahi çıkmadı. İşte, o yazıyı bir kere daha neşrettik. Görmemiş olamaz çünkü, camız b... iriliğinde ve dahi kırmızı kırmızı harflerle yazıp sormuştum :

«Eco mason mu?..» diye.

Gık çıkmadı efendi ağadan... Nazlı Hanım Ecevit'in validesidir. Pekiy ona soran olmuş mudur :

— Hanımefendi affınızı dilerim; sizin muhterem pederiniz daha siz 9 yaşında filân iken Selânikte ikâmet ederlermiş. Ve eğer bir iftira değil ise, «dönme» imişler; bizi bu hususda aydınlatır mısınız?..

Olmamıştır her halde, soran olmamıştır. Hem diyelim ki, dönmedir yâni Yahudi iken sözde bir ihtida ile müslüman olduğunu ileri sürmüş müslüman ismi almıştır... Ne çıkar?..

— Hiç bi'şi çıkmaz! Gayet tabii dileyen dilediği dine intisab eder.. Müslüman da olur, hıristiyan da..

Hattâ koskoca milliyetçi partinin liderinin kızıyken bile, gidip Amerikalı bir hıristiyan zenci kefereyle evlenebilir...

İtiraz edebilen mi olur?.. Yoo, hayır! Değil kefereyle evlenmek, isterse yamyama kaçsın... «Gönlü mes'elesi» bu! Paşa gönlünün kâhyası mısınız?.. Alın işte, Milliyet'teki şu «Politika Kazanı»ı kepçeleyen Örsan Öymen. O'nun da eşi bir hıristiyan yabancı güzeli.. Ne var bunda yani?.. Ağabeyi Altan Öymen, mahûm Cumhuriyet'te yazıyor, gayetle hızlı solcudur kardeşi gibi. Fakat bu solculuk onun patron olmasına engel midir? Milyonluk müessesesini hızlı solculuğuna halel getirmeden pekâlâ yürütüyor. İllâ bunlar «çelişkidir» diye ortaya getirmenin mânâsı var mı?.. N'arasını! Yok... Maocu Doğu Perinçek'in babası Sadık Perinçek, bir zamanlar AP'nin Genel Başkan Yardımcısı idi. Bu «çelişki» midir? Sadık Bey ayrı, oğlu ayrı.. Milliyetçi partinin lideri ayrı, kızı ayrı... Solcu yazarın patronluğu ayrı, solculuğu ayrı... Karısı ayrı, Örsan ayrı.. Nazlı Ecevit'in babası ayrı, kendi ayrı.. Keza Nazlı Hanım ayrı, oğlu Ecevit ayrı.. Patron karısı olmak ayrı, başyazarlık ayrı... Sporculuk ayrı, Ecevitçilik ayrı.. Eski TİP'li olmak ayrı, «ekmek parası» deyip Tercümanda muhabirlik etmek ayrı..

Solcu personel çalıştırmak ayrı, sağdan çarklı gazete çıkarmak ayrı..

Ne var şaşacak bunlarda?..

Y. YALÇINER

Ali Şükrü Bey

(Baştarafı 5. Sayfamızda)

ki-i tatbikten alınmasında ısrar etti ve nihâyet şu izahattan maksad, Düyûn-u Umûmiyyenin (Osmanlı Dış Borçları İdâresinin) muvafakatı alındıktan sonra bir çok tedkik ve tetebbû neticesi olarak yapılan ve kapitülâsyonlara kat'iyyen dokunmayan bir kanunun, yalnız ecnebi birkaç fabrikatörün memâfiine (menfaatlerine) dokunması dolayısıyle kabiliyet-i tatbikiyesi olmazsa, bilmem ki; vâridâtımıza (gelirlerimize) Düyûn-u Umumiyemize, mahrem kararnâmesini ecnebi ve menâfi-i hukukuna şiddet-i taallûku olan Ali Şükrü Bey'in bu tedkik-i kanunisinin nasıl kabiliyet-i tatbikiyesi olabilir?» (47)

(46) Zabıt Ceridesi C. 2, sh. 345 ve d.

(47) Zabıt Ceridesi C. 2 Sh. 175 ve d.

(Devamı var)

سبيل
الكل في سبيل الحق
Sebil
herşey hak için

Haftalık, tarafsız, siyâsî, edeb tarihî gazete ● Yıl: 2, Sayı: 73 fiyatı 5 lira (yurtdışı bir misli)
Başyazarı ve Mes'ul Müdürü
Kadir MISIROĞLU
Umumî Neşriyat Müdürü:
Yılmaz YALÇINER
İdarehâne adresi: Vilâyet Han Kat: 3, No: 204 — İstanbul
Telefon: 26 38 96
Posta Çeki nu: 97 446
Dizgi: Sebil Matbaası,
Baskı: Fazilet Matbaası

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An Independent Muslim, Historical, Political and Literary Weekly.
P.O. BOX: 398
Istanbul — TURKEY
Representative of
Germany A. Rüştü BANAZ — Hasan DAMAR 33 Braunschweig Ekbert Str. 24 ● Postscheckconto nr. 37938-300 Hannover
Telefon: 0531-85033

● ABONE:
Yıllık abone bedeli 200 lira, altı aylık 100 liradır. Yurt dışı abone bedeli bir misli alınır. Yurt dışından (Avrupa'dan) abone olmak isteyenler, yukarıdaki adresleri kaydedilen Almanya temsilcilerimize müracaat ederler Yurt içinden abone olacaklar abone bedelini Posta Çeki nu: 97 446'ya havale ile vaziyeti idarehanemize bildirirler

● İLÂN:
Neşriyatımıza aykırı görülen ilânlar alınmaz. İlânların siyah - beyaz sütûn santimi 50 liradır Kitap ilânlarında tenzilât yapılır. Arka kapak için dört renk ilân tam sayfa (üç sütûn) 5.000 lira

● DAĞITIM:
Ukaz Dağıtım Şirketi tarafından yapılmaktadır.

TÜĞLU
BATTANİYELERİ
İmalât ve Toptan Satışı
Büyük Yeni Han zemin
Çakmakçılar Yokuşu
kat nu: 3 Tel: 22 42 61

HİSAR mensucat
Döşemelik ve Perdelik
kadife
sanayii ve ticareti a.ş.
Toptan - perakende
İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı İSTANBUL
Tel 26 75 89 - 22 12 32

Eğirdir Örme Sanayii
Anadolu Pasajı Nu: 18
Mahmutpaşa İST.
Merkez: 26 54 86

"eş değiştirme..."

Yukarıdaki resimlerde görüldüğü gibi «eş değiştirme» Avrupa'mn içimize soktuğu bir muaşeret kaidesidir (!).. Birbirlerinin hanımlarıyla dans etmek, ziyafet masalarında yanlarına birbirlerinin hanımlarını almak bu muaşeretin (!) hususiyetlerindendir. Memleketimizde ise bu batıcı muaşeretin adı «ilericilik»tir, «devrimcilik»tir..

Sözü fazla uzatmayacağız; bu fotoğraflar kime ait biliyorsunuz. İşte Nazmiye hanım Ecevit'le ve işte Rahşan hanım Demirel'le...

Bu iki lider bugün milletin huzurundadır. Millete hizmet için rey talebinde bulunmaktadır. Rey verecek olan millet ise, şu resimlere bakıp düşünmelidir: Acaba Anadolu'daki Ahmet efendiler, Mehmed efendiler, Hasan efendiler tıpkı bunların yaptığı gibi birbirlerinin karılarını alıp yanyana oturup poz verebilirler mi?.. Sırf Avrupalılar gibi olacağım diye bu hareketi yapabilirler mi?.. İnancına bunu sığdırabilirler mi?..

Sığdırabilenler, ben de yaparın, diyebilenler Demirel'e veya Ecevit'e muhakkak rey vermelidirler. «Yoo.. Asla!» diyenler ise ellerini şakağına koyup düşünmelidir. Düşünmeli ve sandık başında adımını ona göre atmalıdır!

(SEBİLİN NOTU: Bu fotoğraflar sahtedir, diyebilenler çıkarsa eğer, hemen hatırlatalım: Fotoğraflar Türk Haberler Ajansı muhabiri Yaşar Uçar tarafından Romanya Devlet Başkanı Çavuşesku'nun Ankara'yı ziyaretinde çekilmiştir. Sahte olduğunu isbat edene varımızı - yoğumuzu vermeyi alenen ilân ederiz.)